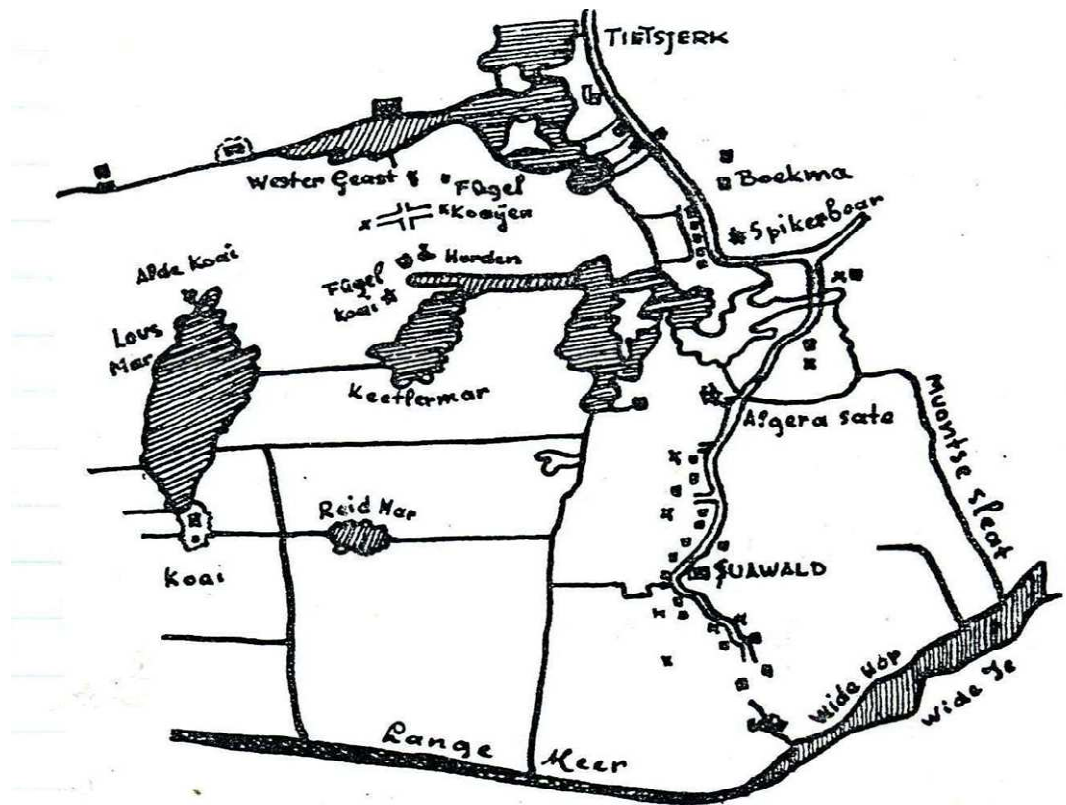

It Algraskaai

1425 - 2011

Voorouders en Nazaten

van

Pietsje – Eelke – Marijke – Tryntsje – Sjoukje

ALGRA

Voorwoord

Vanaf 1992 ben ik bezig geweest met het verzamelen van familiegegevens uit vervlogen tijden. Ook kreeg ik interesse voor de woongebieden en de leefomstandigheden van mijn voorouders. Dit resulteerde in het maken van meer dan 20 boeken over Minnertsga en omstreken, evenals meerdere familieboekjes. Bij mijn vele bezoeken aan het Rijksarchief in Leeuwarden bleek dat er door ene Roorda in 1956 ook al een naslagwerk was gemaakt van het geslacht Algra. Ik kopieerde wat mij interessant leek (voorouders van mijn vrouw en dus onze kinderen in een rechtstreekse lijn) en werkte dit thuis uit. Het bleek dat je kon teruggaan tot rond 1425. Dit kan lang niet altijd. Meestal kun je niet verder terug in de tijd dan aan de hand van gegevens uit de Burgelijke Stand (vanaf 1811) en de kerkboeken vanaf ongeveer 1650. Wanneer je voorouders vooraanstaande functie's hadden in het maatschappelijk leven van vroeger kun je nog wel verder terug aan de hand van bepaalde akten zoals koopcontracten en testamenten. Dit bleek dus ook het geval met het Algrageslacht (Algraskaai). Roorda heeft hier veel tijd ingestoken. De gegevens tot 1956 komen dus van zijn hand. Toen de Haarsma's eind 2009 het plan opvatten om een reünie te houden van de Algra's leek het me een toepasselijk idee om deze gegevens later te verwerken in een boekje. Mede door het aanleveren van familiegegevens en foto's door andere afstammelingen van de familie Algra en de oude foto's van schoonmoeder, Tryntsje Vrieswijk-Algra, kon ik dit boekje voltooien. Yde Haarsma kwam met de gedachte om als titel "It Algraskaai" te gebruiken. De plattegrond op het voorblad behelst de omgeving van Tytsjerk en Suwâld (met de Algrastate), alwaar eeuwenlang Algra's hun voetsporen hebben (uit)gezet.

Dooitze Zwart– 9 december 2011 – Leeuwarden

Generatie I

Gielt, geboren omstreeks 1425

Generatie II

Edze Gielts, geboren omstreeks 1450, boer te Suameer in 1511

Generatie III

Gielt Aelgera, geboren omstreeks 1475, boer te Tietjerk in 1511

Generatie IV

Halbe Gielts Algera, geboren rond 1500

Generatie V

Wytse Halbes, geboren rond 1530

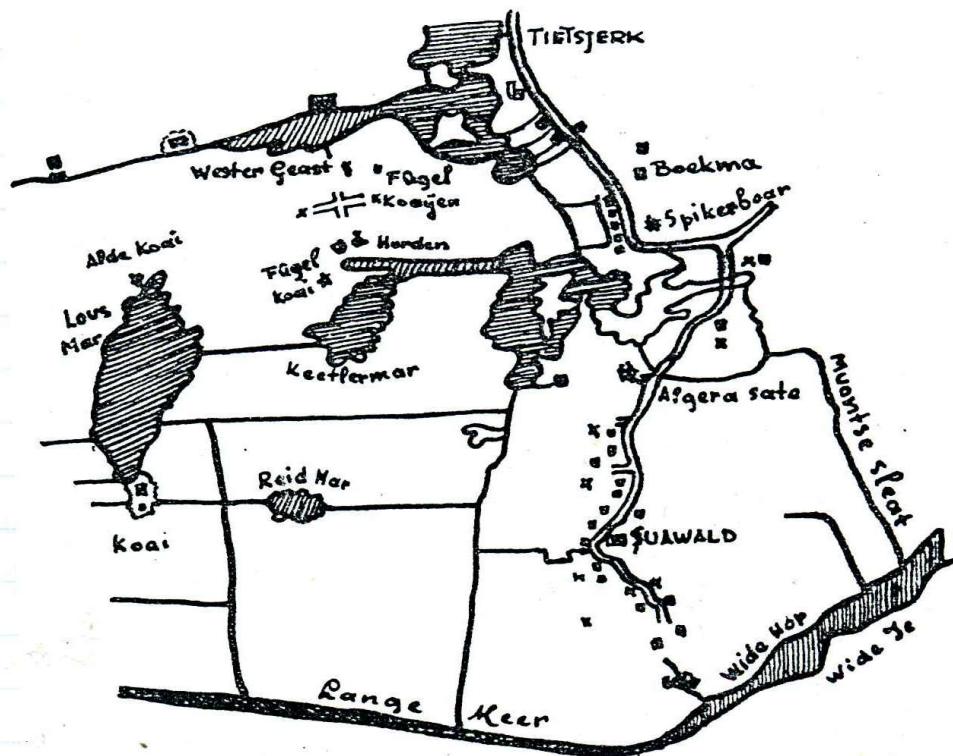
Generatie VI

Halbe Wyttes, geboren omstreeks 1557.

In 1608 was hij kerkvoogd en eigenaar van Algera Sate te Tietjerk. Hij was een zoon van Wytse Halbes en Jets Piers (overleden voor 1610). Op de klok van de toren van Tietjerk staat Halbe Wyttes zijn naam als kerkvoogd. *(Als toentertijd Halbe Wyttes en Sjoerd Pyters kerkvoochden waren).*

Volgens het Recesboek I tekende hij op 14 januari 1614 als gevolmachtigde voor Tietjerksteradeel.

Ook was hij eigenaar van Algera Sate onder Suawoude (zie plattegrond). Algra of Algera komt van de persoonsnaam (voornaam) 'Alger'. Alg(e)ra = zoon van Alger

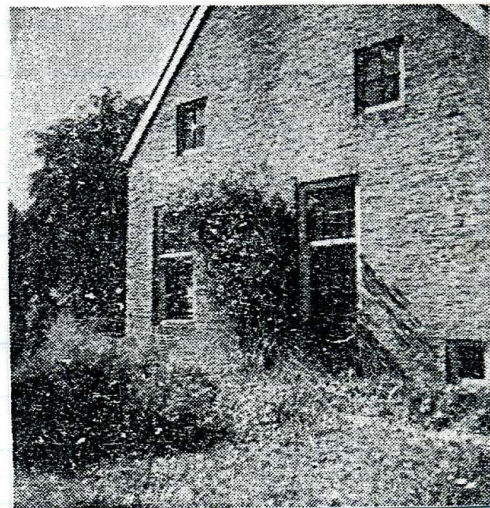
Symen Halbes
1644

tijds Halbes
1658

De Algera sate aan de Symen Halbes weg

→
Waar eens Algera sate
stond en waarop al
vóór 1500 Algera's woonden

De tegenwoordige bewoonster
(1956) is ook nog een
Algera

Halbe Wytses had elf kinderen: 9 zonen en 2 dochters:

1. Wytse Halbes, overleden voor 17 april 1649

2. Pieter Halbes, getrouwd met Antie Sjoerds (voor 1634), overleden voor 20 april 1658.
3. Pier Halbes, overleden voor 17 april 1649, boer te Giekerk, getrouwd met Tryn Sjoerds.
4. Eelck Halbes, getrouwd met Ipe Hauwerts. Ze doet belijdenis op 1 juli 1659.
5. Rommert Halbes, getrouwd met Geert Jetses (voor 10 mei 1623) te Giekerk.
6. Edze Halbes, overleden voor 17 april 1649, getrouwd met Baerd Abes. In 1640 huurboer te Suawoude.
7. Tieerd Halbes, getrouwd met Sipck Tomas. In 1640 boer te Tietjerk. Op 28 februari 1658 gekozen tot diaken in Hardegarijp en op 5 april 1675 ouderling te Ryperkerk.
8. Symen Halbes Algera (gen. VII), getrouwd met Hymck Sybrens.
9. Bauke Halbes, getrouwd met Antie Jacobs.
10. Claes Halbes, boer te Jellum, getrouwd met Johantie Jacobs.
11. Jedts Halbes, getrouwd met Brucht Tytes, Jedts overlijdt voor 27 mei 1644

IN WURDMANNICH YN ('T FOAR)

Yn 't ramt fan har tiid.

Dit wie de gouden ûre fan skippers, fiskers en de boer.
Har feinten, wat boerige eallju en mannich lekebroer.
Dy't mei ûnbisnoeide boerekneppels de hûd fiks touwen.
Fan de fine blom fan Hollân, Selân en Henegouwen!
Hja koene de ridderlike regels fan it spul wol net,
Mar sloegen op dizze terskûsflier neat oer, hja wiene bired.
En Hollâns graef, folleardyn kamp en striid, foun by 't Reaklif syn ein.
Mei gâns fan syn ridderkloft, fan 't Fryske boerefolk forslein !!!

Der binne ús gjin nammen fan ús foarfaers bikend, dy't op 26 Sept. 1345 oan 'e wrâldforneamde slach by Warns, Starum en 't Reaklif meidienkin-nen ha. Dy striid foar rjocht en frijheit sprekt elk wol oan, ek al leit dy hjoed de dei wat oars.

Mar de mei namme âldst bikende foarfaer **Gielt**, berne omstrings 1425 doe't Fryslân wer ris splis stie fan de wieljende wetterfloeden, dy syn oer-pake kin der om 'e tiid al by west ha.

Ek meije wy wol oannimme, dat hear pastoar yn Sept. 1445 Gielt en oare jonges der fan forteld hat. Faeks sil er de greateren oantrune ha doe, nei 100 jier, mei nei Starum te tsjen om dizze jierlikse bitinking mei to fieren.

Suwâld mei doetiids noch mear fan it greate forkear isolearre west ha as hjoed de dei, dochs is it libben grif net oan harren foarbygien. Ek al wennen der yn har kontrijen gjin eallju, hja sille genôch heard ha fan de ûnsillige striid tusken Skieringers en Fetkeapers. Mei syn soan Edze Gielts berne omstrings 1450 libben hja yn in swier laden tiid. It wie in tiid hweryn folle op foaroarjen stie. Alles wiisde op it kommen fan nije tiden.

As jongfeint sil er der mei syn maten oer praten ha, dat de ynwenners fan Sumar mei de oare doarpen yn 1447 in fordrach oangiene mei de Grinzers. En yn 1456 sil er mei syn boike Edze yn greate forheardens stoar-eage ha nei de machtich lange sturtstjer oan 'e nachtlke himel. It sil harren djip yn 't moed taest ha, ommers dit forskynsel moast wol in foarboade fan ûnheil bitsjutte. Sa wiene de minsken ommers en, och, is it hjoed de dei wol folle oars?

Ek is de tsjerklike machtsienheit yn it oerlibjen fan har tiid, hoewolt de kleasters noch machtich binne troch harren great bisit oan lân.

Al dy dingen, ek de striid tusken Skier en Fet, moat men sjen yn it ramt fan de greate wrâldwrakseling dy't doetiids oer hiel West Jeropa geande wie. De adel stie net oan ien kant, mar de iene ealman rekke mei de oare yn tsjok waer en dan moast it mei wapens bisljochte wurde. En stins nei stins waerd yn 'e jiske lein en it bloed streamde oer dyk en daem.

Oft Edze Gielts yn de strange winter fan 1479/80 ek op skrinkelredens oer it iis strúsd is, witte wy net.

Mar yn 1487 sil er syn soan Gielte Aelgera moai grif forteld ha fan it Ljouwerter bieroproer de 24ste July fan dat jier. Mar heit en soan sille wol net meidien ha op 13-1-1496 oan de fjildslach by Sleat.

Hoe't hja mei de oare doarpslju tocht ha oer de forkeap fan Fryslân fan keizer Maximiliaen yn 1498 oan Albrecht fan Saksen foar 250.000 goudgounen fan 28 stûren it stik witte wy ek net. Dat dêrmei de Fryske frijheit omhals brocht waard sille hja faeks net trochsjoen ha. Nei wierskyn hase har om ien en oar doe noch net drok makke. Mar as dy Saks it feest fan Us Leaf Frouwedei forbiedt en de iene bilêsting nei de oare oplein wurdt, dan is it al gau: 'Fuort mei de Saks!' En dan giet it yn 1500 mei mannemacht op Frjentsjer ta om in ein oan it Saksysk biwâld to meitsjen. Hat Gielte der oan meidien en hat er it grou keatling sjoen dêr't hja hartoch Hindrik mei ophingje woene? Dan sil er op 16 July de nederlaech ek mei bilibbe ha, as er tominsten net earder mei oare boeren nei hûs tein wie om de ûngetiid to birêdden.

Yn de lange winterjounen, as hja op Algera Sate smûk om 'e hurdsherne sieten, sil Gielte syn soannen Edze en Halbe forteld ha fan Greate Pier fan Kimswert en Jancke Douwama fan Aldeboarn. Twamannen mei in mienskiplike foarfaer dy't har libben ynsetten foar de frijheit fan Fryslân, dat fan alle kanten sa swier bidrige waard.

Hja ha der doe fansels gjin aen fan hawn, dat letter ien fan harren neiteam boaskje soe oan ien út it laech fan Greate Pier syn suster.

1510 sil ek foar harren op Algera Sate in swier jier west ha, doe't in goede kou mar in goune of fjouwer-fiif opbringe koe. It wie hast in spultsje as men mar in tou ryk wie, hie men ek in kou.

En yn 1515 sille hja mei-elkoar eangstich nei de jounloft stoare ha, nei de greate brân yn 't Sudeasten, doe't de Saks it doarp Aldegea plat baernde.

Yn 1522 stie it der al sa faei foar, doe't Tjeerd Burmania de doarpen plondere, fan dy't it mei de Geldersken hâldde.

Oft Edze en Halbe yn 1523 ek daliks al in Nij Testamint koft ha, dat doe yn it Nederlânsk útkaem, is us net oerlevere. Hoewolt us foarfaers oan it doarpslibben mei lieding jown ha, har nammen wurde yn 'e skiednisboeken net neamd. En men kin it fan tinken wol ha, dat hja grif mei greate nocht harke hanei it forhael oer dy Gaesterlânske pastoar.

De 10e Okt. 1525 skriuwt Schenk, doe't hja mei in leger foar Sleat lei-ne, dat der in pastoar yn Gaesterlân wenne dy't nuvere en skandlike dingen yn 't misboek skreaun hie tsjin de foarsten fan Saksen en tsjin de keizer. Wy ha him finzen nommen en tsjinoer Wassenaer en my forklearre er: 'dat hy sulx gedaen hadde tot eeuwiger memoriën, omme dat alle Vriezen vrij waeren ende anders geen en Heer behouden en hebben, dan God alleen, ende dat die Vriessen die sulcx inbraken ende nyet obstineerden, moasten alle verdoempt werden, desgelycx de heeren dy zy onder subiectie brochten, mit alle degenen die hen dair to hulpen'.

Hja ha him doe wol bûten Fryslân balle, mar mei kuorten wie er al werom.

Edze en Halbe sille ek heard ha hwat de Werdopers ûnder Jan van Leiden yn 1535 mei geastessibben yn Munster úttheefd ha. En hoe't op 30 Maert fan dat jier Werdopers in gearsit hiene to Tsjom en doe yn wylde kloften nei 't Aldekleaster by Bolswert teagen en dat oermasteren. Hoe't hja fan de steedhâlder Schenk forslein waerden, dy't doe fuortdaliks forskaten ophingje liet, en oaren ûnthalzje. Hoe't de froulju yn 'e stedsgrêften en de Himpenser mar fordronken waerden.

Ek sil Wytse Halbes berne omstrings 1530 en faeks syn heit Halbe Giels Aelgera ek noch, it mei makke ha dat harren pastoar Hero fan Tietsjerk biskied fan 't Hôf krige oer syn hûsfroufaem: Gerliues Francken deurwaerder, van dat hy duer beuel van denhoue gereyst Is tot Tietzercke, alwaer hy Here pastoor aldaer beuolen heeft by verbeurte van zyn offitie, te verlaten zyn huysvrouw ofte dienstmaecht Pybe Wattie dgt genoemt (Rentmr.R. 1559/60 s.77).

It sil ek net bûten harren omgien wêze hoe't fan de Roomske geastlikheit en 't Roomske biwâld, om it leauwe hiel hwat minsken skriklik tamtearre binne, ta de dea brocht en har bisit nadere.

Hoe't der yn 't lêst fan 1553 twa nije ynkwisiteurs foar Fryslân oansteld wiene, Frans van der Velde, better bikend as Sonnius en Herman van Lethmate. En dat doe't dy yn Fryslân oankamen, der twa jonge ketters op 't Ljouwerter blokhûs finzen sieten, mei namme Ritske en Neel Harts, in broer en suster. Dat beide ynkwisiteurs net lyk op tochten oer it founis. Fan gefolgen kaem de Lânfâdesse der noch oan to pas. Nei't hja al langer as oardeljier finzen sitten hiene wie it founis foar beide: 'ten eeuwigen dagen te sitten geungen tusschen twee mueren ten water ende broede'. Hja bimitsele yn in sel yn 't St. Annakleaster to Ljouwert en hy lyk sa yn 't Predikhearenkleaster ek to Ljouwert. Harren bisit û.m. to Optwizel, Bûtenpost, Augsbuer-Lukswâld wurdt fansels nadere. Fande kettermaster Lindanus sille hja dêr yn dy úthoeke persoanlik net it measte lêst hawn ha, mar dêrom wie it der net minder slim om mei al dy kettermasters.

Oan de slach by Hilligerlé 23-5-1568 sil Wytse Halbes wol net meidien ha. Dochs soe it ús gjin nijdwaen, dat hy der simpathyk foaroerstien hat. Dy Spaenske ketterjachten, bloedplakaten en moarderijen en tramtearde-rijen wurken soks wol yn 'e hân.

Datselde jiers waerdde kalvinist Karel Roorda fan Alva balle om't er it boun fan Eallju mei ûndertekene hie.

En 25-10-1570 liet er him to Geneve oan 'e hege skoalle ynskriuwe. Twa jier letter wie er krekt yn Parys en makke dêr de Bartholomeusnacht mei fan 23 op 24 Aug. 1572 doe't tsientûzenen Hugenoaten willemoeds fan 't Roomsk biwâld formoarde waerden.

Ek sille hy en syn soan Halbe der fan heard ha, dat Reytsse Ayses fan Aldeboarn by sententie vanden hoochweerdigen Heere de Bisschop van Leeuwarden gecondemneert (foroardiele) is in opinien ende dwalingen vander heyliger kercken hartneckichende een ketter te weezen.....'. Hy

wurdt foroardiele ta de wetterdea mei it naderjen fan syn bisit 23-4-1574. Hjoed de dei libje der noch fan syn neiteam yn Fryslan. Mar dan binne biskop Cunerus Petri syn dagen ek hast teld. 28-3-1578 wurdt er finzen nommen en yn 't Burgumer kleaster finzen set. Men kin it fan tinken wol ha, dat de Suwâldsters en Tietjeksters der mei inoar drok oerpeteare ha en mei langstme útsjoen ha mei de ein fan it Spaensk-roomsk biwâld.

As yn 1580 de Grifformearde godstsjinst iepenlik ynfierd wurdt, moat it Roomske tsjerkebisit opskreaun wurde. Of winliken kin net mear fan Roomsk tsjerkebisit praten wurde, om't praktysk allegear ta de nije leare oergien binne. Foar Tietsjerk barde it 12-1-1581. De pastoar Joannes Joannis van Hertogenbosch is al earder nei Eastermar tein om der Griff.skoalmaster to wurden, dat lykwols net trochgien is.

Fan de earder pastoar fan Suwâld wurdt op 7-2-1581 sein: Hefft sin frow noch nicht geechtet, dat se weten. Hy sil dochs noch net mei syn húsfroufaem boaske west ha.

Mei greate nocht sille Halbe Wyttes en syn sibben it forhael biharke ha, hoê't de Ljouwerter boargemaster Adie Lammerts yn 'e nacht fan 31 Jan. op 1 Febr. 1580 it blokhús of Twangneil op 't Spaenske biwâld oermastere. Ek yn de Roomske tiid ha der fansels al skoallen yn Fryslân west. Mar 7-3-1582 wurdt fan de Fryske Steaten foarskreaun, dat elts doarp binnen 6 wike in goede Griff.skoalmaster to kiezen hat, oars krije hja ien fan de Steaten taskikt.

1581 op 7-2- hie Suwâld as skoalmaster Henne Aanesz schoelmester, 2 koegangen in de Pastoriefenne end 5 madt meeden end omtrent een koegang oft een made bouwland, darvor he de kinder ter schole leert ende woent in de pastoriehuis.

Tietsjerk hie op Jan. 1581 as skoalmaster Monte Gerbens. Dat de bern fan Halbe Wyttes sille by ien fan harren nei skoalle gien ha. Algera Sate lei doe noch ûnder Tietsjerk, mar letter waerden de bern doopt to Suwâld.

Yn 1584 komt it bislút dat alle skoalmasters 'uit te suyveren' as har libbenswannel net from wier, of dy't harren net 'na de aerdt der Ger. Religie in het institueren van de jeucht' winsken to gedragen.

It sil Halbe Wyttes goed dien ha dat der yn 1585 to Frjentsjer in Kalvinistyske hege skoalle stifte waard. Tomear om't der sa'n great forlet fan Grif.dûmeny's kaem.

Dat de Roomske earetsjinst ôfskaft wie, der sil de greate kliber har net folle om bikroade ha, útsein fansels in lyts tal fromme sielen. De greate kliber sil toneasten like ûnforskillich nei de Sneintomoarnspreek stutsen wêze, as earen nei de mis, Keatse, dobbelje, sûpe en harren Sneintomiddeis mál tiergje op 'e tsjerkhôven, lyk as it ommers altyd west hie, lei harren noflikier as in Katechismuspreek. En om't de nije learaers datoangeande folle stranger wiene as de mear guodlike pastoars fan alearen, lei it Calvinisme forskate frijhwat swier om 'e mage.

Yn 't tredde Ljouwerter plakkaetboek nr 117 op 1580 art. 4..... Ende sal niemants, so wel olde als jonge personen, op de Kerkhoven, noch in de

kercken noch kloosters speelen, noch balslaen, by pene van het ouerste kleeft, in te lossen met seuen stuuers. (7 stûren). Ek op 'e Synoades fan 1604, 1609 en 1610 wurdt der noch fûl tsjin 't keatsen op Snein protestearre.

De earste bikende dûmeny fan Suwâld-Tietsjerk wie Nicolaus Martina. Hoenear er dêr forroppen is witte wy net, yn elts gefal foar 1600. Oft Halbe Wyttes yn syn tiid tsjerkfâld west hat, witte wy net, mar yn 1608 wie er it al.

Yn 1586 rekket it spul hjir wer hielendal fan aeijen. Yn de strange winter fan Jannewaris diene de Spaensken in ynfal yn Fryslân. Moardzje, baerne enplonderje, froulju skeine, ensfh. alhiel raer. Endoe de slach by Boksum, dêr't it Frysk legerke forslein waard. Persoanlik waard it ûnheil Halbe Wyttes en har bisparre, hjaleine hwat to fier út 'e route.

Generatie VII

Symen Halbes Algera, zoon van Halbe Wyttes (VI), geboren omstreeks 1607. Zijn beroep was boer. Hij trouwde met Hymck Sybrens. Hymck is geboren omstreeks 1607. Ze overlijdt op 5 mei 1671 te Suawoude, oud 64 jaar en 5 weken. Symen overlijdt op 15 mei 1687 te Suawoude.

Anno 1687 den 15 Majus is in den Here gerust den Eerzamen Symen Halbes Algera en is oud geweest omtrent tachtich iaer en leit alhier begraven.

Uit dit huwelijk werden 5 kinderen geboren (5 zonen):

1. Halbe Symens, gedoopt 13 juni 1641 te Suawoude. Hij trouwde 30 juni 1661 met Maeike Jans van Bergum. Als Maeike overlijdt hertrouwt Halbe op 16 maart 1682 te Oudkerk met Beerntje Dirks.

2. Foecke Symens Algera, gedoopt 21 mei 1643 te Suawoude. Hij trouwde met Jetske Saskers en daarna met Tietske Jans.

3. **Folkert Symens Algera** (gen VIII), gedoopt 9 februari 1645 te Suawoude. Folkert trouwde met Aaltie Pieters.

4. Sybren Symens Algera, gedoopt 11 november 1647 te Suawoude.

5. Sioerdt Symens Algera, geboren 1647 te Suawoude. Hij trouwde met Auckie Jacobs. Sioerdt overlijdt op 19 july 1678. (Anno 1678 den 19 july is in de Here gerust den Eersamen Sioerd Simons out 31 jaer ende leit alhier begraven (Suawoude)).

Generatie VIII

Folkert Symens Algera, zoon van Symen Halbes Algera en Hymck Sybrens, gedoopt 9 februari 1645 te Suawoude. Folkert was boer en dorpsrechter te Suawoude. Hij trouwde op 9 april 1680 met Aaltie Pieters.

Op 12 september 1707: Folkert koopt 14 pondemaat veengrond onder Suawoude van de erven van Bauckjen Gerx.

Op 29 juny 1710: Folkert koopt 1/3 deel van 1/3 deel in in de boerderij te Suawoude, de Moentie sloot oost.

Uit het huwelijk van Folkert en Aaltie werden 3 kinderen geboren:

1. Tijtje Folkerts, gedoopt 14 oktober 1683 te Suawoude.

2. Pijter Folkerts, gedoopt 28 november 1686 te Suawoude.

3. **Symen Folkerts Algera**, (gen IX), gedoopt 18 december 1692 te Suawoude.

Folkert Symens Algera overlijdt op 18 januari 1719:

Anno 1719 den 18 Januwari is gestorven den Eersame Folkert Sijmens Algra en was out vier en seeventigste jaer en leit alhier begraven.

Generatie IX

Symen Folkerts, zoon van Folkert Symens Algera en Aaltie Pieters, gedoopt op 18 december 1692 te Suawoude. Symen trouwt op 5 januari 1716 te Suawoude met Japke Gerrits. Japke is geboren omstreeks 1697. Ze overlijdt na 6 jaar huwelijk op 9 maart 1722 te Suawoude.

Symen hertrouwt op 7 oktober 1723 met Grietje Johannes Snoek. Grietje is geboren omstreeks 1701 en een dochter van Johannes Jans Snoek en Lutske Sieuwes. Haar vader is boer en timmerman te Tietjerk. Grietje sterft op 25 mei 1736, ongeveer 35 jaar oud.

Na twee en een half jaar trouwt de dan bijna 48-jarige Symen in Suawoude met de 24 jaar jongere Sytske Sipkes. Sytske is geboren in 1716. Ook zij overlijdt rond haar 35ste levensjaar en wel op 28 januari 1751.

Uit het huwelijk van Symen en Japke worden 3 kinderen geboren. Symen en Grietje krijgen 4 kinderen en Symen met zijn derde vrouw krijgen 6 kinderen.

Op het Floreenkohier van 1728 is Symen op nummer 19 eigenaar van een boerderij met 100 pondemaat land. Op nummer 38 eigenaar en gebruiker van 30 pondemaat land. Op nummer 12 te Suawoude eigenaar van een boerderij van 107,5 pondemaat en op nummer 17 van 29 pondemaat land. Verder bezit hij los land. Daar koopt Symen dan Algera Sate nog bij.

Hypt.boek S 19 s.121 en Prokl.B. P 8 s.380: Symen Folkerts Algera en Japke Gerrijts te Suawold, Harmen Jans en Auck Alles en Oeds Hindrix en Stijntie Warners b.b. en c. op de coop van een heerlijke Stemdragende Zate en landen A L G E R A genaamt, gelegen onder Tietjerk, groot naa naam en faam 300 pmt. by Sjoerd Wopkes cum uxore als huyrder gebruickt die op petri 1722 daar aan noch hebben een jaar huyringe, en te huijr geven F 165,--, en vier vette gansen, en tot haar Vaste 't onderholt, van de gehele huysinge en Schuijre, zoo in materialen als arbeidslonen, die by 't eindigen der huyrjaren in behoorlijke staat moeten worden verlaten, en de watermolen hebben de huyrders op tauxatie van agt en veertig gld. zonder betalinge, en op verbeteringe en verslimmeringe, zullende de voors.huysinge schuyre hovinge bomen en plantagie, in de coop der Landen versmelten, beswaart met 4 fl. in de aanbreng van de algemeene schatting, quotele onderhoud van de brugge over moentie Sloot, mitsgaders reed en driftte van negen mad meniste arme Landen, kerke voet pad ten Oosten van de Singel, en gemeene reed van Tietjerk naa Suawolde en heeft dese Zate de uijtreed over eigen Landen naa de gemeene rijdwegh van Suawolde, ende moentie Sloot ten Oosten, de Suawolster pastorije Landen ten Zuiden, Louwes meer ten Westen, ende hoonrijpen ten Noorden (yn in oare akte stiet: Folkert Symens cum soc. ten Noorden) voorts met actien Servituten en geregtigheden daar toe en aanbehoerende, also gecogt van yrouw Aletta Beilanus wed. wijl. De Heere Poulus van Gemmenigh in Leven Secretaris van 't Collegie der admeraliteit in Friesland, wonende tot Leeuwarden cum Soc. voor de Somma van 3051 goudgulden van 28 st. 't stuk, te betalen in blenkende gelde, en niet met Lantschaps obligatie op drie termijnen als 1e Maij 1722, 1723 en 1724 telkens een geregte darde part, in vrij cost en schadelosen gelde.

Volgens het Quotisatiekohier van 1749 was hij degene, die de meeste belasting moest betalen en was dus de meest vermogende persoon in Suawoude. Voor heel Tietjerksteradeel behoorde hij bij de hoogste twintig.

Op 5 juny 1710, in 1728 en op 24 maart 1737 wordt Symen bevestigd als diaken te Suawoude. Echter in 1741 staat in het lidmatenboek aangetekend: "Simon Folkerts Algera sedert vele jaren zig onthouden van den tafel des Heeren". Zijn jongste 6 kinderen heeft Symen ook niet laten dopen.

Als Symen zijn einde voelt naderen en ziek te bed ligt, laat hij in het bijzijn van zijn oudste kinderen, de chirurgijn Mr. Petrus Ram zijn testament schrijven.

Testament van Symen:

Verklar ick Ontfanger Symon Folkerts met mijn volle verstant te zyn, en dat bij mijn kijnders groot en klein, en in presensi van de Leerar daer ter plaatse, dat als de kynders 15 jaren out syn, zoo lange sullen zy alle jaren veertigh Gulden tot kostgeld trecken, en elke het zyne met 15 jaren ophouden tot vier toe, met namen Grytie Symmons, Gerbrijk Symmons, Sjoertje Symmons, Geeltie Symmons, de beide ouste Sipke Symons, en de suster van de Sipke van de laatste toom Aaltie Symons sullen alle jaren tien Caroly Gulden hebben tot kleeren tot 5 jaren toe. Met genoegoegen van de ouste kynders hier present: Dit is met commesasi van de lydend persoon in presensi om de kosten te bewaren, in presensi van deese eerlyke getuigen hier present daar namen selve hier onder getekend Aen Suwolde den 26 Juny 1754.

S. F. Algra, Meest. Petr. Ram, Pijetter Sijmens, Freerk Dyerks, Folkert Symens, Tyettje Syemens, S. R. Veenstra predicant tot Sudwoude, Jan Pijtters, Rycke Bonnes, Johannes Bouwes.

Freerk Dyerks
tyettje syemens
Pijetter Sijmens
Folkert Symens

Dit testament is te vinden in de Bijlagen van de Civ. Sent. van het Hof van Friesland, port. 854, nr 3 op 24 mei 1757. Er is dan een geschil tussen de kurators Wybe Jans en Rinnert Otters te Surhuizum over de nagelaten kinderen van Symen Folkerts Algra bij Sytske Sipkes tegen Pytter Sijmons te Suawoude, Aeltie Simons gesterkt met haar man Freerk Durks enz.

Symen Folkerts overlijdt op 4 juli 1754:

Den 4 Julius 1754 is overleden Simon Folkerts Algera, in leven Ontvanger en Dorpsregter te Suidwoude, oud in het drie en sestigste jaer en leit alhier begraven.

Na zijn dood verkopen zijn kinderen op 24 oktober 1754 met stukken land onderstaande boerderij. Deze brengt dan 3850 goudguldens op (ong. 5700 gulden).

Kinderen van Symen en Japke (1ste huwelijk, trouwdag 5 januari 1716):

1. Pyter, gedoopt 7 november 1717 te Suawoude
2. Volkert, gedoopt 24 augustus 1721 te Suawoude
3. Aaltje, gedoopt 10 december 1719 te Suawoude

Deze kinderen overlijden jong, vandaar dezelfde namen bij de kinderen uit zijn 2de huwelijk.

Kinderen van Symen en Grietje (2de huwelijk, trouwdag 7 oktober 1723):

4. Pytter, geboren 22 januari 1725
5. Aaltje, gedoopt 12 december 1728
6. Folkert, geboren 1 november 1733, gedoopt 26 aug. 1736
7. Tyttje, geboren 17 maart 1736, gedoopt 26 aug. 1736

Kinderen van Symen en Sytske (3de huwelijk, trouwdag 7 december 1738):

8. Sipke, geboren 13 september 1739, gedoopt te Tietjerk op 27 augustus 1780
9. Aeltje, geboren 23 maart 1741, gedoopt 24 februari 1771

10. Grytje

11. Gerbrig

12. Sjoerdkje

13. Geeltje

Generatie X

Aeltje Sijmens Algra, dochter van Symen Folkerts Algra en Sytske Sipkes, geboren 23 maart 1741, gedoopt 24 februari 1771 te Suawoude. Als ze 20 jaar is trouwt ze op 5 april 1761 met de weduwnaar Jan Sjoerds, die 16 jaar ouder is dan Aeltje en uit zijn eerste huwelijk met Hiltje Sybrens al drie kinderen had: Eelkje Jans (vd Linden), geboren 5 december 1754, Antie, geboren 20 oktober 1756 en Sjoerd, geboren 9 november 1758. Jan Sjoerds is geboren op 13 januari 1725 te Tietjerk als zoon van Sjoerd Hattums en Antie Romkes. Na het overlijden van Jan hertrouwt Aeltje op 22 oktober 1775 te Suawoude met Teunis Annes.

Kinderen van Aeltje en Jan:

1. **Symen Jans Algra**, geboren 22 maart 1764
2. Sytske Algra, geboren 25 februari 1767. Ze overlijdt op 22 mei 1845 te Buitenpost.
3. Hiltie Algra, geboren 15 juni 1770. Ze overlijdt te Warga op 10 maart 1847.
4. Jaaike Algra, geboren 10 mei 1773, trouwt op 1 juni 1794, hertrouwt op 10 april 1821, overlijdt op 29 december 1846 te Tietjerk.

Uit het 2de huwelijk met Teunis Annes worden ook nog 3 kinderen geboren te weten:

5. Anne Theunis Algra. Hij trouwt op 13 dec 1801 met Aukje Veenstra

6. Folkert Theunis Algra, jong overleden

7. Folkert Theunis Algra.

De nakomelingen van deze beide echtgenoten van Aeltje Symens Algra nemen de achternaam van hun moeder aan en noemen zich **Algra**.

Op 24 februari 1771 vond een heugelijke doopplechtigheid plaats, waarbij Aeltje werd gedoopt, evenals de 3 kinderen uit het eerste huwelijk van Jan Sjoerds en de 3 kinderen van Aeltje en Jan Sjoerds.

Generatie XI

Symen Jans Algra, zoon van Aeltje Symens Algra en Jan Sjoerds, geboren 22 maart 1764 en gedoopt op 24 februari 1771 te Suawoude. Zijn beroep is boer. Als hij 26 jaar is trouwt hij op 5 december 1790 met Trijntje Douwes Douma. Symen overlijdt te Tietjerk als hij 64 jaar is en wel op 3 augustus 1828.

Uit het huwelijk van Symen en Trijntje worden 12 kinderen geboren:

1. Aaltje Symens Algra, geboren 3 november 1791, gedoopt 29 januari 1792. Als ze 29 jaar is trouwt ze op 5 mei 1821 met Ludzer Allardus Nicolai. Ze overlijdt te Suawoude op 67-jarige leeftijd op 4 februari 1859.

2. Klaarke Algra, geboren 18 februari 1793, gedoopt 17 mrt 1793, jong overleden.

3. Klaarke Algra, geboren 3 augustus 1794, gedoopt 28 sept. 1794 te Suawoude. j.o.

4. Tantje Algra, geboren 22 augustus 1795 te Tietjerk, gedoopt 27 sept. 1795 te Suawoude. j.o.
5. Jan Symens Algra, geboren 31 augustus 1796 te Tietjerk, . Jan is van beroep koemelker en trouwt 8 mei 1821 met Akke Jans Mellema. Als hij 30 jaar is overlijdt hij te Tietjerk op 8 september 1826.
6. Douwe Algra, geboren 23 oktober 1797 te Tietjerk, gedoopt 25 nov. 1797 te Suawoude, j.o.
7. Douwe Algra, geboren 12 november 1798 te Tietjerk, gedoopt 30 dec. 1798 te Suawoude. j.o.
8. Claarke Algra, gedoopt 19 januari 1800 te Suawoude. j.o.
9. Klaarke Algra, geboren 18 juni 1801 en gedoopt op 19 juli 1801 te Suawoude. Als ze 17 jaar is trouwt ze met de schoolmeester Willem Ouwes Nieuwstra te Achtkarspelen. Als ze 81 jaar is overlijdt Klaarke te Augustinusga op 18 maart 1883.
10. Tantje Algra, geboren 8 februari 1804 te Tietjerk, gedoopt op 1 april dat jaar te Suawoude. Als ze 19 jaar is trouwt ze op 19 april 1823 met Willem Claeses Veenstra. Tantje overlijdt als ze 46 jaar is op 27 oktober 1850 te Hardegarijp.
11. Sjoerdtje Algra, geboren 6 maart 1806 te Tietjerk, gedoopt op 20 april dat jaar in Suawoude. Ze trouwt als ze 19 jaar is op 11 juni 1825 met Klaas Jelles Hoekstra. Als ze 23 jaar is overlijdt Sjoerdtje op 7 december 1829 te Suawoude.
12. **Douwe Symens Algra**, geboren 19 oktober 1808. zie verder.

Trijntje Douwes Douma

↑
*Handtekening van Trijntje Douwes Douma .
Moeder van Douwe Symens Algra*

↙ *D.S. Algra*

Generatie XII

Douwe Symens Algra, zoon van Symen Jans Algra en Trijntje Douwes Douma, geboren op 19 oktober 1808 te Tietjerk, gedoopt een half jaar later op 23 april 1809 ook te Tietjerk. Zijn beroep is boer en winkelman.

Bij de keuring voor militaire dienst staat:

Aangezicht: ovaal, voorhoofd: rond, ogen: blauw, neus: gewoon, mond: gewoon, kin: rond, haar en wenkbrauwen: bruin.

Op 17 maart 1832 trouwt Douwe met de 18-jarige Eelkje Jans Venema. Eelkje is geboren op 29 maart 1813 te Veenwouden als dochter van Jan Franzes Venema en Etje Klazes Hoekstra. Uit dit huwelijk worden 4 kinderen geboren. Eelkje overlijdt als ze 26 jaar is, een dag na haar verjaardag op 30 maart 1839 te Tietjerk. Op het einde van het daaropvolgende jaar hertrouwt Douwe op 19 december 1840 met Sjoukje Jelles van der Wal. Sjoukje is een dochter van Jelle Klazes van der Wal (timmerman) en Johannigje Johannes van Vlie. Sjoukje overlijdt op 23 maart 1894. Ze is dan 75 jaar. Douwe overlijdt zelf als hij 90 jaar is op 19 augustus 1899 te Suawoude.

Kinderen van Douwe en Eelkje:

1. Symen Douwes Algra, geboren 18 november 1832 te Tietjerk. Hij trouwt als hij 25 jaar is op 8 mei 1858 met Antje Geerts Hellinga, dan 26 jaar, geboren te Oenkerk.
2. Jan Douwes Algra, geboren 5 july 1834 te Tietjerk. Hij trouwt op 19 mei 1859 met Jiskje Sytzes van der Veen (geboren 26 augustus 1835 te Giekerk) en later op 21 mei 1870 met Sytske Tjibbes Hoekstra (geboren 2 maart 1831 te Veenwouden). Jan overlijdt op 19 mei 1898, 63 jaar.
3. Trijntje Douwes Algra, geboren 18 november 1835 te Tietjerk. Als ze 5 jaar is overlijdt ze op 14 maart 1841 te Tietjerk.
4. Frans Douwes Algra, geboren op 4 augustus 1837 te Tietjerk. Frans trouwt als hij 22 jaar is op 24 mei 1860 met Trijntje Faber, dan 23 jaar en dochter van Epke Sipkes Faber en Hylkje Romkes Hattuma. Als Tryntsje 33 jaar is overlijdt ze op 1 augustus 1870, waarna Frans bijna 2 jaar later hertrouwt en wel op 25 mei 1872 met de 26-jarige Marijke Pieters Kamminga, geboren te Eestrum als dochter van Pieter Tietes Kamminga en Saapke Hobbes de Vries. Dit huwelijk duurt een half jaar omdat Marijke overlijdt op 9 januari 1873. Hierna trouwt Frans op 4 oktober 1873 met Aaltje Jans van der Veen. Aaltje is dan 29 jaar, geboren te Oenkerk als dochter van Jan Hinnes van der Veen en Antje Jans Dekkinga. Dit huwelijk duurt 11 jaar tot Aaltje op 11 juni 1885 overlijdt. Ze is dan 41 jaar. Frans overlijdt zelf op 12 januari 1920, 82 jaar.

Kinderen uit het tweede huwelijk tussen Douwe en Sjoukje:

5. Jelle Algra, geboren 6 juni 1841 te Tietjerk, overleden 9 april 1905 te Suawoude, 63 jaar.
6. Trijntje Algra, geboren 13 augustus 1842 te Tietjerk. Ze trouwt op 18 mei 1870 met Kornelis Broers Meijer. Kornelis is dan 32 jaar en geboren te Garijp. Trijntje overlijdt op 22 maart 1923 te Leeuwarden.

7. Jantje Algra, ook geboren 13 augustus 1842 te Tietjerk. Ze overlijdt als ze 10 jaar jong is op 26 februari 1853.

8. Sjoerdtje Algra, geboren 20 mei 1844 te Tietjerk. Ze trouwt als ze 23 jaar is op 13 mei 1868 met de 24-jarige Willem Hoekstra, geboren te Veenwouden. Sjoerdtje overlijdt op 9 juni 1915 in Tietjerksteradeel, 71 jaar.

9. Klaas Algra, geboren 9 juni 1846 te Tietjerk. Hij trouwt op 21 juni 1873 met Geertje Klazes Allema. Geertje is dan 24 jaar, geboren te Suawoude als dochter van Klaas Jans Allema en Martjen Roels Zuidema. Klaas overlijdt op 4 maart 1914 in Tietjerksteradeel.

10. Ludzer Algra, geboren 31 oktober 1848 te Tietjerk. Hij trouwt (pas) als hij 57 jaar is op 4 november 1905 met de 35-jarige Wyske Eelkes Nicolay, geboren te Bergum als dochter van Eelke Sikkes Nicolay en Grietje Sybes van der Wal. Ludzer overlijdt als hij 74 jaar is op 29 oktober 1923.

11. Tantje Algra, geboren 10 november 1851 te Suawoude. Ze trouwt als ze 20 jaar is op 30 november 1871 met de 28-jarige Wierd Alberts de Boer, geboren in Suameer als zoon van Albert Wierds de Boer en Hiltje Joukes Bosma. Tantje overlijdt op 3 juli 1915, 64 jaar oud.

12. **Eelke Douwes Algra**, geboren 13 juni 1854 te Tietjerk. zie verder.

13. Ale Algra, geboren 30 november 1858. Hij overlijdt op 3-jarige leeftijd op 24 februari 1862.

14. Johannes Algra, geboren 19 september 1861 te Suawoude. Hij trouwt op 32-jarige leeftijd op 19 mei 1894 met Hiltje Jacobs Hoekstra. Hiltje is dan 25 jaar en geboren te Oostermeer als dochter van Jacob Sjoerds Hoekstra en Trijntje Jannes van der Velde. Johannes overlijdt op 7 juni 1934, 72 jaar.

Generatie XIII

Eelke Douwes Algra, zoon van Douwe Symens Algra en Sjoukje Jelles van der Wal, geboren 13 juni 1854 te Tietjerk.

In zijn geboorteakte staat:

*Op 14 juni 1854 hier gecompareerd Douwe Symens Algra, oud 45 jaar, landbouwer te Suawoude, verklaart dat op 13 juny 's morgens 8 uur te Suawoude (?) een kind van het manlijk geslacht is geboren uit zijne echtgenoot Sjoukje Jelles van der Wal, zonder beroep, wonende aldaar, aan welk kind hij de naam geeft van **Eelke Douwes**.*

Eelke trouwde op 1 mei 1880 met Marijke Botes de Boer. Marijke is dan 19 jaar en geboren op 22 februari 1860 te Veenwouden. Ze is een dochter van Bote Eizes de Boer (van beroep visser) en Trijntje Harmens Hoekstra.

Marijke overlijdt als ze 43 jaar is op 2 april 1903 te Garijp, enige dagen na de geboorte van hun laatste kind Klaas, die ook maar 7 weken oud wordt. Eelke trouwt opnieuw en wel op 23 april 1904 met Tjitske Hermans Eldering. Tjitske is geboren op 11 mei 1856 te Suameer als dochter van Hermanus Hermanus Eldering en Joukje Cornelis Sikkema. Tjitske was weduwe van Jacob Formsma.

Het beroep van Eelke was timmerman-aannemer. De Gereformeerde kerk te Garijp is door hem gebouwd. Eelke stond in de doleantietijd wel bij de preekstoel op wacht. Hij wilde geen moderne dominee op de preekstoel.

Kinderen van Eelke en Marijke:

1. Trijntje Algra, geboren 12 mei 1881 te Garijp. Ze trouwt op 17 oktober 1903 met Harmen Jans de Haan. Harmen is geboren op 5 augustus 1875 te Garijp als zoon van Jan Harmens de Haan en Janke Linses Dijkstra. Bij hun trouwen is Harmen arbeider, wonende te Garijp, waar Trijntje ook woont. Trijntje overlijdt op 11 februari 1956 te Berlikum, 74 jaar.

2. Douwe Eelkes Algra, geboren op 27 februari 1884 te Garijp. Zie verder.

3. Sjoukje Algra, geboren 21 december 1885 te Garijp. Ze trouwt op 28 december 1912 in Smellingerland met Pieter Durks Klaver. Pieter is geboren op 15 december 1887 te Drachten. Zijn beroep was

timmerman-aannemer te Oldeboorn. Sjoukje overlijdt op 22 maart 1956 te Akkrum op 70-jarige leeftijd.

4. Bote Algra, geboren op 27 november 1887 te Garijp. Bote trouwt als hij 22 jaar is op 5 mei 1910 in Menaldumadeel met Tjetje Keimpes Reitsma. Tjetje is geboren op 2 oktober 1889 te Berlikum als dochter van Keimpe Reitsma en Mintje van der Lei. Bij zijn trouwen is Bote timmerknecht, wonende te Garijp. Tjetje woont dan in Berlikum. Haar vader is kaasmaker

5. Johannes Algra, geboren op 9 maart 1890 te Garijp. Hij trouwt op 24-jarige leeftijd op 9 mei 1914 in Baarderadeel met Annigje (Anja) de Jong, 21 jaar, geboren te Oudega als dochter van Jacob de Jong en Sietske Bron. Bij zijn trouwen is Johannes boerenknecht, wonende te Weidum. Annigje woont daar ook en is dienstbode.

6. Harmen Algra, geboren 16 juni 1892 te Garijp. Als hij 26 jaar is trouwt hij op 17 mei 1919 in Tietjerksteradeel met Baukje Bouma. Bauke is dan 22 jaar, geboren in Garijp als dochter van Jacob Jans Bouma en Jeltje Kornelis Bergsma. Bij zijn trouwen is Harmen timmerman, wonende te Garijp.

7. Aukje Algra, geboren 15 july 1895 te Garijp. Aukje trouwt op 26 november 1925 met Wybe Jacobs Stelwagen. Wybe is geboren op 2 januari 1889 te Garijp. Van beroep is hij koopman. Hij is weduwnaar van Judikje Adema. Aukje overlijdt als ze 57 jaar is te Garijp op 20 maart 1953.

8. Jelle Algra, geboren op 7 december 1896. Hij overlijdt als hij 7 maanden oud is op 23 juny 1897 te Garijp

9. Jelle Algra, geboren 31 mei 1898 te Garijp.

10. Ludzer Algra, geboren 7 januari 1901 te Garijp.

11. Klaas Algra, geboren 26 maart 1903 te Garijp. Hij overlijdt op 16 mei 1903, 7 weken oud.

Uit het tweede huwelijk met Tjitske Hermanus Eldering zijn geen kinderen meer geboren.

Eelke overlijdt als hij 60 jaar is te Garijp op 19 oktober 1914.

Generatie XIV

Douwe Eelkes Algra, zoon van Eelke Douwes Algra en Marijke Botes de Boer, geboren op 27 februari 1884 te Garijp. Hij trouwt als hij 30 jaar is op 23 mei 1914 met Janke Keimpes Boonstra. Janke is geboren op 24 augustus 1890 als dochter van Keimpe Johannes Boonstra en Pietje Broers Roorda. Als Douwe trouwt is hij boerenknecht, wonende te Britswerd. Janke woont dan in Garijp. In 1928 verhuizen ze naar Kubaard. In de jaren 1930 en 31 woont het gezin in Pietersbierum, waarna ze tot 1939 in het arbeidershuis bij Piersma nabij Mooie Paal vertoeven. Daarna tot de zomer van 1942 op de zg Theebus (Hoarnestreek) onder Minnertsga. Tot 1948 op de Stjelp onder Minnertsga. Voordat ze in 1973 naar de Vlaswiek in Sint Anne verhuisden wonen ze nog op twee adressen in Sint Jacob (Westeinde en Kadal). Zie ook het verhaal van hun zoon Eelke over zijn ouderlijk gezin en jeugdjaren.

Kinderen van Douwe en Janke:

1. Pietje, geboren op 10 december 1915 te Garijp. Ze trouwt op 17 mei 1939 met Klaas Syds Haarsma. Klaas is geboren op 20 december 1912 te Sint Jacobiparochie als zoon van Syds Haarsma (gardenier) en Grietje Zwager.
2. Eelke, geboren 14 juli 1918 te Garijp. Eelke trouwt op 3 juni 1948 met Ynskje van der Meulen. Ynskje is geboren op 4 september 1922 te Sexbierum als dochter van Frederik van der Meulen (schipper) en Sjieuwke de Vries.
3. Marijke, geboren op 1 oktober 1920 te Garijp. Marijke trouwt op 20 december 1945 met Dirk de Haan. Dirk is geboren op 26 maart 1921 als zoon van Hendrik de Haan (motorschipper) en Janke Halma.

4. Trijntje, geboren op 27 maart 1924 te Garijp. Trijntje trouwt op 22 juli 1948 met Siebe Vrieswijk. Siebe is geboren op 27 december 1919 te Minnertsga als zoon van Andries Vrieswijk (brandstofhandelaar) en Fokje Miedema.

5. Sjoukje, geboren 24 augustus 1927 te Garijp. Sjoukje trouwt op 1 juli 1952 te Dokkum met Jacob Harmens Nutma. Jacob is geboren op 9 maart 1925 te Oostrum als zoon van Harmen Nutma (boer) en Grietje Hoekstra.

Samenvattend:

Generatie

1. Gielt, geboren rond 1425
2. Edze Gielts, geboren rond 1450, boer te Suameer in 1511
3. Gielt Aelgera, geboren rond 1475, boer te Tietjerk in 1511
4. Halbe Gielts Algera, geboren rond 1500
5. Wytse Halbes Algera, geboren rond 1530
6. Halbe Wyttes Algera, geboren rond 1560
7. Symen Halbes Algera, geboren 1607
8. Folkert Symens Algera, geboren 1645 te Suawoude
9. Symen Folkerts Algra, geboren 1692 te Suawoude
10. Aeltje Symens Algra, geboren 1741 te Suawoude

11. Symen Jans Algra, geboren 1764 te Suawoude
12. Douwe Symens Algera, geboren 1808 te Tietjerk
13. Eelke Douwes Algra, geboren 1854 te Suawoude (of Tietjerk)
14. Douwe Eelkes Algra, geboren 1884 te Garijp
15. Pietje, Eelke, Marijke, Trijntje en Sjoukje Algra, geboren tussen 1915 en 1927 te Garijp

Eelke Algra vertelt over zijn ouderlijk gezin en zijn jeugdjaren:

Út it ferline

Ik wie in jier as fjouwer, doe't ik yn 'e gaten krige dat der in wrâld bestie. Heit en mem, dy libje al lang net mear no't ik dit skriuw. Se ha wenne yn de Lytse Buorren yn Garyp. Foar die tiid wie it in grut hûs mei in moaie tún mei fruchtbeammen en bou. Yn it hok stienen twa geiten, want yn die tiid wie it noch sa, elts gesin soarge sa folle mooglik foar eigen ûnderhald wat iten en drinken oangie. Wy binne fan geitemolke grut wurden. Ús mem molk de geiten en joech de bisten fretten. Heit wie deis oan it wurk as losse arbeider. As it winter waard wie der gjin wurk. As it iis sterk wie, moasten se baanfeie foar twa gûne deis. It wie kleare earmoed. It wie sa, gjin wurk ek gjin jild. Der waarden skulden makke en dat moast simmers wer oerfertsjinne wurde en dat foel meastal tsjin. Fan de slachter, dy't neist ús wenne, krigen we dan wat goedkeape riesel. Dat wie wer goedkeaper as bûter en woe better útsmarre. It waard der mei de skerpe kant opsmaard en mei de stompe kant der ôf..

It wengedielte fan it hûs stie net oan de dyk. Der stie in âld smidte foar die waard ferhiert en dat levere in pear sinten op. It gie der ek wolris rûch om en ta. En ja hear, op in kear de hiele boel yn de brân. Mar Karst, sa hjitte dy man, wie net sa min. Hy ried de hiele boel nei bûten en sa wie dat.

Der siet ek noch in lytser hûs oan ús hûs fest. Der wenne muoike Pim yn. Se wie al jong widdo en hie in lyts famke, Pytsje. Har man wie net sa sterk en wie mei in winkeltsje begûn. Dat hat net sa lang duorre, hy waard siik en is stoarn. Oan de fliegende tarring, seine se doe, dat wie iepen TBC. Hja is

letter húshâldster wurden en is nea wer troud west. Wy gienen wolris nei har útfanhûs.

Neist ús hûs stie in geboutsje. Der stie in lykwein, dy't ús mem skjinhâlde moast. En ek de strjitte moast ûnderhalden wurde. It levere net folle op. Ik mien fan in kwartsje yn de wike.

Simmerdeis as it drok wie, gie ús mem wol te melken. Mar as wy fan bêd kamen, wie mem al wer thús. Ek oan it tsjerke himmeljen die mem mei. Dat wie net sa'n moai putsje, want op de kreaake waard omraak prúmke. De jarre siet yn alle hoeken. Ik gie dan faak mei en dan boarten wy yn tsjerke. Dan om beurten op sideplak en rare gelûden jaan. O, wat klonk dat heimsinnich yn sa'n lege tsjerke.

It heucht my ek noch dat der op in skimerjûn och sok swier waar wie. Ik wie ûnder de tafel krûpt en mem wie deabenaud. Letter hearden we dat Borculo fergongen wie. Dat sil yn 1923 west ha.

Omdat ik as jonge allinne wie, sliepte ik yn in selsmakke bedstee. Wat wie my dat in prachtich plakje. Jûns it doarke op in kierke, en dan seach ik fan alles barren op myn manier. Foaral as der jûnpratens wienen fansels. Lang duorre soks net, want ik sliepte altyd samar.

Ien kear bin ik fan it bêd fallen sûnder wekker te wurden. Der mankearre my neat, mar mem hie in stoel foar it bêd setten mei de naaimasine derop.

Ik hie ek in kammeraat, Tunnis. Tunnis syn mem hie in hiel deftich hûs mei wol fiif keamers. De wite keamer, de blauwe, de giele en noch folle mear. As mem der hinne gie te arbeidzjen, paste beppe Pytsje by ús op. Soms moast beppe ek wol te bolkoerrinnen, dan moasten wy ús mar rêde. Beppe it jok oer de skouders en oan elke kant in koer mei bôleguod. Soms hâlde sy ek wolris wat oer, dan sei bakker van der Zee: Jou dat de beppesizzer mar. Dat iten gong der by ús yn as in preek yn in âlderling. Beppe krige fan elke gûne tweintich sinten.

In bôle koste doe njoggen sinten en broadsjes fjouwer foar in stoer. Der moast hyl wat ôftrape wurde, foar jo in gûne fertsjinne hienen.

Om op Tunnis werom te kommen, hy waard nochal bedoarn. As hy wat ha woe, dan krige hy dat ek. Dêr hienen wy moai foardiel fan. Tunnis wie ek in bytsje âlder en grutter as ik. Dus it spriek fansels dat de klean dy't Tunnis te lyts wienen, dy krige ik. Ús mem wie der wiis mei, want wy hienen it net sa rom.

Sa is it in kear foarfallen, dat Tunnis by ús kaam mei in panne fol lekker bret fleis. Se woenen it net mear opite, omdat der in mûs yn sitten hie. Och hea, wat ha wy der lekker fan iten. Dit wie al wat oars as dat gleie wiete spek dat wy meastal krigen.

Doe kaam de tiid dat ik nei skoalle moast. De griffedoaze yn de iene hân en mem by de oare hân en it matroazepakje fan Tunnis oan. Ik wie sa lyts, dat as master de fuotten fan inoar die, ik der sa ûndertroch koe. Ik siet yn de tredde klasse, doe't ik by master komme moast. Hy woe witte hoe lyts ik wie. No dat wie ien meter en fiif sintimeter.

Út skoalle wei te soldate boartsjen. Teie, dy't folle âlder wie as ús, wie de oanfierder. Teie ferdielde ús yn twa ploegen en dan moasten wy in stik bosk ynnimme. Der waard slein mei stokken en smiten mei modder en stiennen. En Teie ús mar oanhysje. Ik gie ek wolris mei Teie te aaisykjen en as de sleat foar my te breed wie, siet ik by Teie op de rêch en dan sprong hy mei de pols nei de oare kant.

As it winters sterk iis waard, moast heit op lêst fan de gemeente de feart út te baanfeien. In stikje iten mei, sûnder drinken, want dat befrear doch mar. As er sa stie te feien, wie der noch wolris in rider, dy't in sint op it iis smiet. Dat wie in moai ferfaltsje. Jûns kaam er dan bliid thús mei it jild en de losse sinten. Ien kear wie der in dûbeltsje by. No, dat wie hast in wûnder. Ik hear it heit noch sizzen, no moast ris sjen, Janke, ek noch in wytfiskje derby. Dat wie de namme foar in dûbeltsje.

In de ûngetiid gie heit nei de greidboeren om it hea yn te heljen. Dat duorre san fjouwer wike. Se kamen dan ek net efkes thús en mem moast har mar rêde mei de bern en boargje by de winkel fan Wytske. It jild krigen de arbeiders net earder as de ûngetiid dien wie. Yn dy tiid gie ik dan nei omke Jehannes, in broer fan ús mem, útfanhûs. Dy wenne bûten it doarp en hie in komelkerij. We gongen dan mei de skou te melken, de kant nei Earnewâld op. It wetter wie dêr sa helder, we koenen gewoan oan de boaiem ta sjen. Dat is no wol even oars.

Omke hie ek in stik lân. Dan moasten we oer in klapbrêge om er te kommen. Op in kear, omke wie mei it reau oer de brêge, boarte ik der wat om en luts oan it tou en ja hear, de brêge gie omheech. Om de brêge wer nei ûnderen te krijen, moasten je der by op rinne, mar ik wie te lyts en te licht. Omke soe de klean út dwaan om nei de oare kant te swemmen, mar dat is net bard. In man hie it sjoen en hat de brêge wer nei ûnderen dien. Omke hat my goed

útfoetere en foar straf mocht ik net op it hea sitte, mar der achteroan rinne, wylst syn dochter wol op it hea siet en my de gek oanstuts. Letter hat muoike it wer goedmakke.

Se hienen in apenutbeam, dan moasten we sjen as der ek apenuten ûnder leine en ja hear, muoike struide efter ús de apenuten op de grûn. En as ik nei hûs gie krige ek altyd wat iten mei foar ús thús, want sy wist wol dat it by ús thús net sa rom wie. Dat wie muoike Antsje. Se is mar goed fjirtich jier wurden.

As er by ús in lytse op komst wie, gie ik nei muoike Boukje en omke Harm. Die koe och sa moai oargel spylje en der by sjonge. Hij song dan: ABCDEFG, Eelke kan niet leren het ABC. Poer wie ik dan, mar muoike bêde dat dan wer del. As de lytse der wie, gie ik wer nei de Lytsebuorren. En ik bliuwde mar lyts. Heit sei: die jonge kin fan ûndogenskheid net groeie. Dat wie op in kear dat de plysje (pijpje drop seine se doe) my op de fyts thúsbrocht. Hy koe ús earst net krije, want wy sieten by de bakker tusken de muorre en de takkebosken, wêr't hy net komme koe. Doe't er beloofde dat er ús neat dwaan soe, ha we dat mar weage.

Ús omke Jelle wie in broer fan ús heit. Hij wenne yn Swichum. Hy wie winkelman wurden om't er net geskikt wie foar swier wurk. Hy kaam ek wol by ús yn Garyp mei de karre en twa hûnen der foar. Myn neef Eelke en ik mochten op in kear mei nei Swichum ta op fakânsje. Dat gie der om wei. Earst de karre op gong bringe en dan sprong omke op it iene sydsket en wy op it oare. En dan de hûnen goed oansjasje. It wie mar goed dat er doe noch gjin auto's wienen, want de karre nam somtiden de hiele wein yn beslach. Sa no en dan moast omke stopje om de bisten wat drinken te jaan. In rem siet der net op. Dus dan sprong omke fan de karre, pakte in hânsel dat oan de karre siet, en wylst ho ho roppe. En sa kamen wy yn Swichum oan.

Der wie ek noch in ûnderstel fan in bennewein. Ik wie de jongste en moast op de karre sitte en neef Eelke skode my de hichte op en dan der bydel. En ja hear, op 'e kop yn 'e sleat. Stronttrochwiet en ûnder it einekroas. Wat hat dy oare Eelke lake. Mar ik moast mei de wiete brot nei muoike Klaske. We hienen ek gjin oare klean by ús, dus in himd fan muoike oan en op bêd. De wiete klean op 'e line en ik moast mar sliepe. Omke Jelle hat ús ek wer mei de hûnekarre thúsbrocht.

1928. de tiden wienen min, hast gjin wurk te krijen. Mem sei: Douwe, dit kin sa net langer, do moast mar sjen om in plak by de greidboer. Dat heit kocht

in krante en gie der op út. Dat slagge op it lêst en wy rekken dy maitiids by in boer yn Kûbaard. Ús Sjoukje wie doe trije fearnsjier. Doe Sjoukje berne is, hie mem gjin jild om de baker te beteljen. De baker is doe mei in sulveren treppot ôfstutsen.

De frachtrider Plantinga hat ús nei Kûbaard brocht. Alles moast yn ien kear mei, ynklusyf de fiif bern. Och, och, mem siet foaryn mei Tryntsje en Sjoukje op 'e skutte. Ik siet op it sket, dat efter op de auto útstuts. De auto wie ôfladen, sa ha je net. We rieden noch mar krekt, doe foel der al in soadsje klompen fan de auto, de sjauffeur hearde ús net roppen troch al dat lawaai, dat ik krûpte nei foaren en slûch mei myn klomp op de kabine en dat holp. Stopje en in ein werom drave om de klompen wer op te heljen. Fierders binne we goed oerkommen.

Mem hie dat hûs noch net earder sjoen, lit stean dat er wat opmetten wie foar gerdinen of sa. It hûs stie twa stikken lân fan de slachtedyk ôf op in hichte. It hie foarhinne in foarein fan in pleats west. Om op it hiem te kommen, moasten wy oer in brechje. Fjirders oars neat as sleatten om hûs en hear. Via de iennichste doar kamen wy yn it efterhûs mei in flier fan estrikken in de keamer. Dy wie sa grut, dat in hynder en wein koe der wol yn omswaaie sûnder de kant te reitsjen. Fjouwer ruten op it noarden en it easten. ûnder it hurdste wie noch in grutte fjoerplaat mei in grut fjouwerkant gat. Dat wie wol maklik, want der koe mem it túch sa yn feie. Dan stie der yn 'e hoeke fan de keamer in grut izeren ledikant. Der sliepten Tryntsje en Sjoukje op.

Oan de souder hong in touter. No, der is wat ôfskommele. Dan noch twa bedsteden mei in kast yn it midden en in grutte kelder der ûnder. En fansels it húske en de reinwetterbak bûtendoar. Der wie gjin stroom o wetterlieding of gas. Ik hie letter wolris witte wollen, wat ús mem doe tocht hat. Midden út in doarp wei kommen en dan poer op 'e romte. Klage hat se by myn witten nea. It wie noch in gelok dat omke Jehannes en muoike Anja yn Achlum wennen. Dat wie noch te berinnen, want allinnich heit hie in fyts. As ik by omke en muoike útfanhûs wie, sliepten wy ûnder bedsteden op in soarte fan stretsbêd.

We gongen nei Kûbaard nei skoalle. Der moast wol oanpoate wurde om it yn in healere te berinnen. We bliuwden middeis yn skoalle te iten en krigen dan in beker molke fan master Postma. Somtiden wie de bôle op as we nei skoalle moasten. We krigen dan fan mem in stoer mei en kochten by de bakker in stik koarstekoeke. Yn de stringe winter fan 1929 binne wy eins nea

thús bleaun fan skoalle. Leazens hienen we doe noch net, mar mem smarde dan griene sjippe ûnder de klompen en dat holp even.

Ik krige doe ek in kammeraat, Hotse Piersma. Hy hat my it keatsen leard. Hotse wie it ienichst soantsje fan in greidboer en ik wie faak by him. Ús mem wie der dan maitiids wol te húshimmeljen. It moaiste yn Kûbaard wienen de krystfeesten op skoalle. Dan krigen alle bern in sinasappel en noch mear lekkers. En we krigen ek noch in moai lêsbboek. Pearke en syn kameraden. Dat haw ik noch.

It wie yn dyselde winter fan '29 dat ús heit en mem it yn 'e holle krigen om op redens nei de famylje yn Garyp ta. Muoike Pim kaam by ús te oppassen. O, o, wat is dat tsjinfallen. De hiele winter noch net op redens stien en dan goed hûndert kilometer ride. Se binne de jûns let wer thúskommen. Heit klom ûnderweis yn de hânwizers om it goede paad te finen. Mem hie sokke rare fuotten, dat it hat wol trije wiken duorre foar sy wer knap rinne koe.

It wie foar de winkelman ek in hiele toer om ús de boadskippen te bringen, dat heit en ik binne nei Lollum west om it noadige spul op te heljen. De grutte izeren fetpanne wie ek stikken. We moasten in nije meinimme, mar om't wy om in stikmannich hikken moasten en it glêd wie, hie heit de fetpanne op 'e rêch bûn. De winkelman tocht, it sil wol klear komme, mar o wee, heit gie om de hikke, glide út en de panne oan alle barrels. Wat no, mar wer nei Lollum om in nije panne. It begrutte de winkelman sa dat hy joech in panne foar neat. Gjin wûnder dat die man letter fallyt gien is.

It aaisykjen ha ik yn Kûbaard leart. Op in kear wienen myn neef Jaap en ik te aaisykjen, mar fûnen neat. We betochten by in boer yn de einekuorren te sjen. En ja hear, der sieten aaien yn. Allinne, de boer hie ús ek sjoen en koe hurder rinne as wy, dus dat wie in goede ôflear.

Wy hienen twa jier yn Kûbaard wenne doe de molke gau in sinte as trije it mingel wie, doe sei de boer, dit kin gjin kant út. Jimme moatte om in oar plak sjen. Wy binne doe nei Seisbierrum rekke en ús Pietsje wurde dagmeid by de boerinne. Fan de greide nei de bou. Heit wie dat swiere wrotten yn de bou net went, dus dat draaide op in fiasko út.

It wie dyselde simmer, dat heit siet te melken en der ûnferwacht in tongerslach foel. De ko springt boppe op heit en dy kriget in pear stikkene ribben. Dat doe wie it hielendal dien en moasten wy om oar plak sjen. O ja, doe't wy ferhuzen, hienen wy de kat ek meinommen nei Seisbierrum, mar dy

hat dêr net lang west. Seis wike letter wie it bist wer in Kûbaard. Hoe bestiet it.

Yn Seisbierrum siet ik yn de seisde klasse by Johannes Brandsma. Keatse en aaisykje koe der o sa, mar stilsitte koe er net. Dan sei master: Jehannes is ek wer oan it wilsterflappen.

Simmerdeis ginen we te baaïen nei de see om it swemmen te learen. Earst pûste en blaze, we lieken wol stoomboaten.

Der waard in dagmeid frege mei in arbeider troch in boer ûnder St. Jabik, Piersma. Heit derhinne en dat gie oan. Wy fûnen it wol spitich, want Seisbierrum wie in grut fleurich doarp. En we hienen in knap hûs op it Swart Slot, sa hiet it dêr, en de trein ried flak by ús hûs foar de ruten lâns.

Yn dy tiid hie ús Pietsje al wat gedoente mei jonges, ûnder oaren mei Rinse B. dy't neist ús wenne. As wy jûns op bêd leinen, koene wy wol mei inoar praten troch it houten sket.

Beppe Pietsje hat ek in kear by ús útfanhûs west. Yn in it efterhûs hie mem mûzen heard. Tegearre op de mûzefangst, mar gjin mûs te finen. Wer soe dat bist doch keard wêze. En ja hear, beppe tocht wat jokket it my der op 'e rêch. Ferduld it koe de mûs wolris wêze. No dat wie ek sa. Beppe hat de mûs mei de rêch tsjin de muorre deaknypt.

12 maaie mar wer ferfarre en wol nei in boer ûnder St. Jabik. Die boer dat wie in grutte bolderbak tochten wy, dat wie net sa, mar hy wie hartstikke dôf. In hiel best minske, we ha dêr acht jier wenne. We moasten wer in lyts healoere rinne nei skoalle ta. En fansels begûnen we ek al in bytsje Biltsk te praten, behalve heit en mem. Dy praten gewoan wâlds.

Yn dy tiid krige ús Pietsje ferkearing mei Klaas. Klaas hie meastal syn stabijhûntsje mei. Se gienen nachts ek wol te murdejeien. Folle sliep krigen se ek net, want deis moast er wurkje yn de bou, want hy wie peardeman. As Pietsje sneins melke moast die Klaas dat foar har en as hy sneintejûne fuort gie lei er altyd in sigaret klear foar my. Yn de ûngetiid moast mem mei te melken en krige der twa kwartsjes miels.

Yn 1936 is beppe Pietsje ferstoarn, hja wie doe 84 jier. It wie och san bêste beppe foar ús, al hoe earm se it ek hie. Ús Marijke wie in minne iter. Dat op in kear lei beppe in sint op de roanne fan it itensboard as se de brij dan mar opite woe.

Beppe Pietsje hat har lêste jierren it meast by muoike Pim west, mar ek wol by ús. Âldereinhûzen wienen der doe noch net folle, dat de bern moasten har mei de âlders rêde. As beppe dan by ús wie, moast ik witte faak nei bûten om de skiep fuort te jeien dy't der net wienen. No neame se soks demintearje. Nei't ús beppe ferstoarn is, hat ús mem wol in heal jier út de skroeven west.

Foar de beïerdiging seach de begraffenisman dat er by beppe Pietsje yn de kiste in fleske mei guod lei en dat soe ús mem dan wol dien ha. Dat bygeloof wie der doe noch, want dat fleske goud moast dan op har reis nei de ivichheid begeliede en beskermje. Dat bygeloof wie sa slim, as er bygelyks jûns in swarte kat op it dak sjoen wie, foel er de oare deis in deade. Ús mem rekke hielendal fan de kaart en muoike Pim ek, dat de iene rekke nei Frjentsjer en muoike Pim yn Súdlaren. It hat sawat in healjier duorre foar as ús mem wer better wie.

Oan't har njoggentichste jier ta is it altyd goed gien.

Doe't ik fan skoalle kaam, hie heit my al besteld by de boer der't hy ek wurke. Foar fjouwer gûne in de wike, fan moarns seis oant jûns seis. Ik wie it boerewurk al in bytsje went, want doe't wy noch yn Seisbierrum wennen, holpen wy ek al mei op it lân. Dat middeis út skoalle wei en woansdeis en sneonsk te bitefertinjen of ierappelsykje.

En letter doe't ik yn St. Jabik op skoalle wie, krigen we yn de neisimmer lânbouferlof. Ik kaam doe by in túnboer te lâne, ouwe Dirk Kuiken, fan moarns fiif oere oant jûns seis, ploechdriuwe. Ik wie net altyd by steat om de hynders rjochtút te stjoeren. En dan ropten die ploegers fan hâld en boei en skelle fansels.

Boer Piersma hie ek noch in feintsje, Kees, en letter myn neef Jaap fan omke Jehannes. Kees brocht jûns de molkbussen nei de dyk mei hynder en wein. Op in kear rûn it mis. It hynder skrok omdat der in ein út de sleat fleach en it hiele spul op 'e rin gie. De sydberjes, de rongen en tsjillen fleagen alle kanten út, mar Kees liet net los. Doe't Kees op 'e pleats kaam siet er noch op it foarkret. Der wie net folle fan de wein oer en foar straf mocht er net wer ride.

Letter waard Jaap, myn neef, in grutte sterke jonge, lytsfeint. Jaap en ik gongen altyd tegearre te aaisykjen. We kamen op in kear foar in brede sleat. Jaap sei: do moast mar earst. Dat gie oan. Ik kaam der al oer, mar hie wol fernommen dat de boaiem weak wie. Jaap tocht, dan moat ik it ek kinne, mei

de boereplof. Hy rûn earst in ein efterút en dan mei in rotgang op de feart ta. Mar Jaap kaam net fierder as de helte. De pols sakke yn de modder wei en der hong Jaap. Hy woe net, mar moast him wol yn it wetter falle litte, en ik mar leidsje. Poer wie er op my.

Ik hie in foech heal ier by de boer west en woe fytsmakker of automonteur wurde, dat ik rekke yn Minnertsgea yn in garaazje oan it wurk. Mar dy sei, do moast nei de ambachtskoalle. Heit en mem fûnen dat wol goed. Nei trije jier hie ik it diploma yn 'e bûse. Doe bedarre ik by de smidden Dykstra yn Minnertsgea. Dat hat net lang duorre. Lange dagen meitsje foar ien gûne yn 'e wike, nee. Ik krige wurk by in fuorman foar in tientsje yn de wike en de kost ta, mar dan moat ik wol fjouwer oere út bêd om earst de kij te melken. No dat wie foar my gjin beswier. Ik hie der in bêste kost en winterjûns in flinke slok levertraan. It koe net better, soe ús mem wol sizze.

Keatsen wie ik ek gek op. Jûns nei iten nei it doarp te keatsen, Maten hie ik ek krigen, Jappie en Durk. By Jappie thús wie it och sa gesellich mei de oare seis jonges fan Jaap en Neel. De âlde grammofoan draaide altyd moaie ferskes en tiisdeis de bonte dinsdagavondtrein.

Mei achttjin jier ha ik it autoriden leard. We betellen tsien sinten foar de kilometer en fuort efter it stjoer. Yn Frjentsjer proefride en klear.

Op tsien maaie bruts de oarloch út en op tolve maaie binne we ferhuze nei boer Feitsma oan de Hornestreek. Klaas, de feint fan ús Pietsje, kaam mei twa hynders en weinen, de brot der op en fuortwêze. Acht jier hie heit der fêst arbeider west bei Piersma. Twa jier hat ús heit by boer Feitsma wurke en Marijke as faam.

Dêrnei kamen we by boer van der Skaar en te wenjen op de stjelp. Dat wienen fjouwer huzen oan elkoar op in hege terp. We krigen in stringe winter en dus ride. Ik kom fan Frjentsjer ôf en der stiet in jong frommeske mei stikkene redens. It waard ek al wat tsjuster, dat se is moai efter my oansleept nei har hûs. Dat wie Tetsje, in best leaf famke en net sa fier fan hûs. Der wie in tiidklok ynsteld, jûns acht oere net mear op 'e lappen wêze, mar by Tetsje wei koe ik de griene dyk langs en sa thús komme. Dat is in kear mis rûn. ûnderweis nei hûs steane der in pear Dútsers op 'e dyk dy't ik net sjoen hie, boem. Ik wie sa feraltereare en sy ek, dat der is neat fan oerkommen. De ferkearing is útrekke wat net alhiel myn skuld wie. Jûns as Tetsje har âlde lju op bêd gienen, dan kuieren we in eintsje en bedarren we meastal yn it geitehok, mar op in kear wie it sa glûpende kâld sadat we yn hûs gienen. Mar

och hea, der kaam Tetsje har mem fan bêd en sei dat ik fertrekke moast. En doe hie ik myn nocht der ôf.

Sûnder faam wie ek neat, dat ik bedarre by Jantsje yn Easterbierrum. Die húshâlding, der wienen soan fammen, de zeven geitjes seinen se. It wie dy sneins min waar, dat Jantsje sette de fyts yn it hinnehok. De oare deis sei mem, wer hast juster sitten, dyn hiele broek sit ûnder de hinnestront.

De oarloch gie mar troch en it waard hieltyd gefaarliker om net oppakt te wurden foar: arbeidsdienst yn Dútslân. Dat ik kaam by Durk, myn swager, op de motorboat mei pream fan san foech tweintich tûne. It iten waard ek krapper, dat as we bygelyks biten losse moasten, we dat foar bûter en of spek dienen. Dan ieten we foar in kear ierappels mei kleare boere bûter as sjús. O minsken, wat wie dat lekker.

Ik hie ek noch in pear geitebokken thús yn it hok stean. De geiten waarden meinommen nei Aldebiltdyk om der te slachtsjen. Durk sloech it bist mei in houten hammer tsjin de kop. No, de geit skodde even mei de kop hinne en wer, mar bleau fjirders gewoan stean. Der kaam Rein fan de buorlju ek oan. Hij sei, dat moatte jimme even anders doen. Geef mij die hamer maar even. En ja hear, ien klap op it goede plak en der lei it bist. We hawwe der wol mear as in wike lekker fan iten.

By it winter as de fearten beferzen wienen, leinen we earne op 'e romte en brocht Durk syn heit ús sa no en dan iten. Molke koenen we genôch krije by de boeren. Yn die tiid skarrele ik mei Jetske. Har heit en har broer sliepten nachts yn de reinwetterbak omdat se ûnderdûkers wienen. Har mem sliepte gewoan in de keamer dêr't wy sneintejûns ek sieten. Yn ienen gienen de bedsdoarren iepen. We skrokken wol even. Jetske sei, wat no mem. Se sei, ik hearde war frjemds en tocht no giet myn dochter ferlern. No dat foel wol wat ta, seinen wy.

It wie yn dy tiid dat der wer ris in razzia wie en hast alle huzen útpluze waarden. We hienen ek noch nei tsjerke west en sieten oan de surrogaat tee. Der waard ek noch sketten, dat earlik wier, we skieten hast yn' e broek fan benaudens. Der waarden doe san tweintich man oppakt, wêrûnder dominee Baas.

Doe't de winter oer wie, koenen wy wer farre. Op in kear brochten wy in fracht ierappels nei Grou. En ja hear, dêr wienen de griene Dútsers en hâlden

ús oan. Mar we hienen in Ausweis, dat ferfalske wie, mar dat wisten de Dútsers lokkich net.

De branje waard al sa krap dat der waard besletten om turf út Nijbeets te heljen. Doe't we dêr oankamen wie der wol turf, mar we hienen gjin spek en of rokerij, dus we krigen neat. Dat foel dus tsjin. No, dan earst mar in nacht sliepe en dan mar wer ris sjen. It sil in oere of tsien west ha, doe't er op 'e roef kloppe waard. En ja hear, dêr stienen in feint en in faam. It bliken Klaas en syn suster út Grou te wêzen. Se soenen ek turf helje mei in pream en in opdrukker. Klaas wie net sa bang útfallen. Hy sei: Hjir lizze genôch turven en de sinten dogge wy yn in doaske, dan hawwe we de turven teminsten net stellen. Klaas en Klaske hienen gjin sliepplak, sasdat se by ús yn de boat bedarren. De harmoanika wie ek mei en nei wat sjongen en spyljen op bêd, omdat we net by turf komme koenen, want der lei in pream foar. Klaas hat doe út noat mar by syn suster sliept. De oare deis wie it raak. Turf lade en moarns betiid de wyk út nei de ûlesprong. De motor koe earst net oan, dat hie tefolle leven. Mar nei it slúske de motor oan en farre om it libben. De jûns kamen we hiel hûds mei san 20000 turf op Aldebiltdyk oan. In goed wikke letter leinen we wêr yn Grou, doe't Klaas ús op 'e side kaam. Hy fertelde ús dat de plysje by him west hie mei in leech doaske. Hy sei: Ast al wer ris turf hellest, dan is hjir it lege doaske en ik sil nergens oer prate, ast my ek in soadsje turf yn it hok goaist. No, dat wie gjin beswier.

We rekken by Klaas en syn âlders yn 'e hús en dêr wie Klaske fansels ek. It wie in bysûnder moai frommes, dat sadwaande rekke ien fan ús der mei op stap. No, se koe der wol wat fan, dat moat sein wurde, mar se liet net mei har boartsje. It moast moai bliuwe, sei se. Mar sadwaande rekke ik by Klaas en syn heit op it skûtsje fan syn heit.

Mar no earst noch efkes wat oars. It wie yn it lêst fan de oarloch, dat der in pear mannen by Durk syn heit kamen en seinen dat se noch in soad turf sitten hienen op Skinke Skâns. Dat de moandeitemoarns tuften wy nei Skinke Skâns en hellen der san 40000 turven ûnder de hannen fan de Dútsers wei en brochten dy nei Feanwâlden. Dy jûns wie it grut feest. De wâldmannen hienen drank meinommen. Mar wy wienen neat went, dus hartstikke dronken fansels. We moasten ek noch waarm ite en ierappel skile. No, dat gie der frjemd om ta. De panne mei wetter stie midden op 'e tafel en dan besykje de ierappels yn de panne te smiten. De measte kamen op de grûn te lân. Omdat de diseloalje op wie, stookten we de motor mei karboleum op nei hûs en ûnderweis hellen we molke by de boeren

No geane we wer fjirder mei Klaas. Dat wie in nuver man. Hy koe moarns min út syn bêd kommen. Hy sette jûns de pispôt op de bank sa ticht mooglik by it bêd, dan hoegde hy nachts net fan bêd ôf. Doe op in moarn woe Klaas wer net fan bêd. Ik sei, ast no net direkt fan't bêd komst, gean ik fuort en moast dy de kont mar rêde. Dat Klaas mei in grutte swaai fan bêd en skopte mei syn iene foet de pispôt om. De flier en de kastjes, alle siet der ûnder. Afijn, sa goed en sa kwea ha we de boel wer wat skjin makke.

In oare kear by Ritsumasyl troch de brêge moast efkes de kloet der by. Eilaas, de kloet skeat út en mei de boarst op de izeren bolder en sa beroerd der fan dat ik rekke op bêd. Net best fansels, maar Klaas wist wol rie. Do moast ielesop ha, sei er. Foar in koer ierappels krigen we in iel. En it hat holpen, dat is wier.

De befrijing kam tichteby en dêrom hienen de Dútsers út benaudens alles ûnder wetter set. In ein bûten Grou leinen wy mei it skip yn in opfeart, tichte by in pear pleatsen. De boeren fregen ús, kinne jimme mei de motor út it skip de boel hjir net leechpompe. Ja dat koe wol, sei Klaas. Dan moat de motor út it skip en jimme soargje foar in pomp. Dat we draaiden dei en nacht troch. Om de acht oeren ruilje.

Die boer hie in twilling fan in jier as achttjin. De iene hie ferkearing mar de oare net. Wa as dan frij hie wie meastal by Ytsje in de buert te finen. Se woe dat wol, want der wie op 'e romte oars ek neat te belibjen. Op in snein kaam der in útfanhûzer. In grut frommes mei fjoerread hier. Myn beurt wie om mar Klaas wie nergens te finen. Nee fansels, want hy wie mei dat frommes ûnder it hea krûpt. Jûns as de iene frij wie, dan sie dy by Ytsje in it waarme bûthús, krekt sa lang as de boer kaam te ôfljochtsjen en Ytsje op bêd stjoerde. It wie op it lêst safier dat de boer sei: Do koest wol boerefeint by my wurde. No, dêr hie ik gjin sin oan, dus dat gie oer.

Doe kaam 15 april. De Kanadezen kamen yn Grou en ik woe ek wolris wêr thús sjen yn Minnertsgea want heit en mem wisten ek net wêr as ik siet. Se sille wolris yn noed sitten ha, mar hawwe der nea oer praat. Ik soe dan mar op 'e fyts nei hûs, mar it wie oeral noch sjitterij, dat ik bedarre yn Jirnsum by omke Ludseren en muoike Jetske. Dêr ha ik in nacht sliept en doe nei Minnertsgea. It is altyd noch moai dat je noch in thús ha dêr't men altyd wolkom is.

Ja en wat no. Yn die tiid waar der in sjauffeur frege by d Gemeente Barradiel. En dat is doe oangien. Yn die tiid waarden sawat oeral en dus ek yn

Minnertsgea saneamde befrijingsfeesten hâlden. We hienen doe noch neat om hannen en der wienen froulju bij't soart. Doe it feest san bytsje ôfrûn wie, troffen we in pear froulju út Seisbierrum. Ik sei tsjin Sibe, ik moat dy mei de ljochte jas mar ha, dan krigest do dy oare mar. Sibe hie al gau syn nocht. Hy woe yn Tsjummearum al wêr werom mar hat it noch oan Seisbierrum úthâlden. Mar ik ha se oan hûs tabrocht, lykwols ferkearing waard it net. Se woe frij wêze, no dan dat, want ik moast ek noch yn tsjinst.

Doe't de tsjinsttiid om wie en ik by de Gemeente yn Seisbierrum wurke, ha ik Yne wêr opsocht, mar it koe earst neat wurde, se hie wat oars oant hantsje. Mar in wike as trije letter kaam der in briefke dat se wêr frij wie. No, sa is it gien.

Ús heit en men wennen doe op 'e stjelp yn Minnertsgea. Heit wurke doe by van der Schaar en Tryntsje wie doe faam by die boer. Yn 1947 binne heit en mem ferhuze nei St. Jabik. Heit wurde doe arbeider by de Kukens en se wennen sawat yn de buorren. Tryntsje, myn jongste suster tsjinne dêr as faam. No, dy frou wie net sa noflik ha'k wol heard. Mar Tryntsje wie net sa gau lilik.

1947 wie in stringe winter dus Ine en ik rieden op redens in kear nei St. Jabik. Mar och hea, der wie net ien thúshús. Se sieten by de buorlju om't se hast fergast wienen troch in lekke leiding. Lokkich binne se der goed foar wei kaam.

Letter ha se in kreas húske kocht oan de Kadal. Heit waard der net better op en rekke yn it sikehús. We hienen om beurten by him wekke mar dat foel ek net mei., teminsten as Durk oan de beurt wie. Dy sliepte troch alles hinne. Doe't heit wer wat opknapt wie binne se al ridlik gau ferhuze nei St Annaparochie, nei it âldereinhús. Dêr ha se noch wat goede jierren hân. Heit is 93 jier wurden. Mem rekke mei de holle yn de war en bedarre yn Nieuw Toutenburg. Dêr is se ek ferstoarn, se waard 94 jier. Se lizze beide yn Minnertsgea op it tsjerkhôf te wachtsjen op de jongste dei.

Douwe Algra is berne yn Garyp op 27 february 1884.

Janke Boonstra is berne yn Garyp op 25 augustus 1890, dochter fan Keimpe en Pietsje.

Se binne trout yn maaie 1914. Douwe hie it net sa min troffen. Hy waard arbeider yn it túnpark Swarteweisein. Dat duorre net sa lang want om't hy net op snein kaartsjes ferkeapje woe, krige hy dien en waard er los arbeider.

Douwe syn heit moat in baas keardel west ha. Hy wie timmerbaas en hie ûnder oaren de grifformearde tsjerke ek boud. En as it op in momint net sa drok wie, liet er nije huzen bouwe en dêrtroch hat Douwe in hûs urven, doe't er troude.

Douwe hat doe ek noch in skoftke yn tsjinst west. It wie doe sa, as in boeresoan net yn tsjinst woe, in ramplesant dat oernaam foar in moai stikje jild. Nei de tsjinsttiid is Douwe wer gewoan arbeider wurden.

Douwe en Janke ha fiif bern krigen: Pietsje, Eelke, Marijke, Tryntsje en Sjoukje.

De Boonstra-tak

Keimpe Johannes Boonstra, geboren 11 oktober 1854 te Suameer als zoon van Johannes Eelkes Boonstra en Trijntje Keimpes Draistra. Hij trouwt als hij 23 jaar is op 4 mei 1878 met Pietje Broers Roorda. Pietsje is geboren op 5 mei 1854 te Garijp als dochter van Broer Andries Roorda en Wyske Bartels Paulusma. Keimpe overlijdt op 68-jarige leeftijd op 3 mei 1923, 's middags om 4 uur in het Diaconessenziekenhuis te Leeuwarden. Pietsje overlijdt als ze 82 jaar is op 22 januari 1937, 's middags 3 uur te Garijp.

Ze krijgen de volgende kinderen:

1. Trijntje Keimpes Boonstra, geboren op 10 april 1878 te Suameer (in het huis van de ouders van haar vader?). Haar ouders waren dus nog niet getrouwd, wat in die dagen niet vaak voorkwam. Als ze 22 jaar is trouwt ze op 20 oktober 1900 met Melle Hiddes Tiekstra. Melle is dan 25 jaar en geboren op 16 april 1875 in Suameer als zoon van Hidde Hendriks Tiekstra en Geertje Jelles van der Wal. Trijntje overlijdt op 19 mei 1960. Ze is dan 82 jaar en wordt begraven in Witmarsum. Melle was al vijftien jaar eerder overleden en wel op 22 oktober 1945.

2. Broer Keimpes Boonstra, geboren op 30 juni 1879. Hij overlijdt na twaalf maanden te hebben geleefd op 16 juli 1880.

3. Broer Keimpes Boonstra, geboren 26 juni 1881 te Garijp. Hij trouwt als hij 30 jaar is op 18 mei 1912 met Sjoukje van Bruggen. Sjoukje is

dan 26 jaar en geboren te Drachten als dochter van Sjoerd van Bruggen en Trijntje Luppens.

4. Johannes Keimpes Boonstra, geboren op 15 december 1883 te Garijp. Hij trouwt als hij 25 jaar is op 22 mei 1909 met de 24-jarige Antje Poelstra. Antje is geboren te Garijp als dochter van Johannes Teakes Poelstra en Maaïke Warnders Damkat.

5. Wytske Keimpes Boonstra, geboren op 2 september 1886 te Garijp. Als ze 27 jaar is trouwt ze op 23 mei 1914 met Teake Kloosterman. Teake is dan 25 jaar, geboren te Suameer als zoon van Pieter Teakes Kloosterman en Siepkje Broers Roorda. Wytske trouwt op dezelfde datum dan haar zusje Janke. Teake en Wytske waren neef en nicht.

6. Janke Keimpes Boonstra, geboren 24 augustus 1890. Zie hiervoor.

7. Imke (Pim) Keimpes Boonstra, geboren 30 maart 1896 te Garijp. Als ze 26 jaar is trouwt ze op 27 mei 1922 met de 26-jarige Arend van der Heide. Arend is geboren te Suameer als zoon van Joeke Pieters van der Heide en Roelofje van der Iest. Dit huwelijk mocht niet lang duren want Arend overlijdt niet eens twee jaar later en wel op 24 april 1924. Wel wordt uit dit huwelijk een dochter geboren, die ze Pietsje noemen.

Generatie XV – 1

Pietje Algra, geboren op 10 december 1915 te Garijp, dochter van Douwe Algra en Janke Boonstra. Ze trouwt op 17 mei 1939 met Klaas Syds Haarsma. Klaas is geboren op 20 december 1912 te Sint Jacobiparochie als zoon van Syds Haarsma (gardenier) en Grietje Zwager.

De eerste vier jaar van hun huwelijk wonen ze aan de Koudeweg in een huis van boer Marra tussen Sint Jacob en Sint Anne. Gemeentelijk viel dit onder Sint Jacob maar kerkelijk bij Sint Anne. Op 12 mei 1943 komen ze in Minnertsga wonen. Eerst aan de Hearewei (nr 16) in een arbeidershuis van boer Binnema, waar hij dus ook werkt. Eerst bij de 'oude' (Doede Binnema) en later bij de 'jonge' (Theo Binnema). Na vele jaren, in begin 1969, verhuizen ze naar het dorp Minnertsga en wonen aan de Ferniawei. Klaas overlijdt 19 maart 1984 op 71-jarige leeftijd te Leeuwarden. Pietsje overlijdt 4 jaar later op 29 april 1988 ook in Leeuwarden. Ze is dan 72 jaar.

Ze krijgen de volgende kinderen:

1. Syds Haarsma, geboren op 30 mei 1941 te Sint Jacobiparochie.
2. Douwe Haarsma, geboren 1 mei 1944 te Minnertsga.
- 3 en 4. Twee kinderen, die slechts enige uren hebben geleefd. Ze werden geboren op 13 juli 1946
5. Yde Haarsma, geboren 27 november 1947 te Minnertsga.

Generatie XV – 2

Eelke, geboren 14 juli 1918 te Garijp, zoon van Douwe Algra en Janke Boonstra. Eelke trouwt op 3 juni 1948 met Ynskje (Yne) van der Meulen. Ynskje is geboren op 4 september 1922 te Sexbierum als dochter van Frederik van der Meulen (schipper) en Sjieuwke de Vries. Eelke Algra overlijdt als hij 92 jaar is op 21 februari 2011 te Sneek. Yne woont in Bolsward.

Eelke en Yne krijgen vier kinderen:

1. Douwe Algra, geboren 10 september 1949 te Sexbierum.
2. Sjieuwke (Sjoke) Algra, geboren op 19 september 1951 te Sexbierum.
3. Frederik (Freek) Algra, geboren 6 oktober 1956 te Sexbierum.
4. Janke (Janny) Algra, geboren 10 mei 1960 te Scharnegoutum.

Generatie XV – 3

Marijke Algra, geboren op 1 oktober 1920 te Garijp als dochter van Douwe Algra en Janke Boonstra. Marijke trouwt op 20 december 1945 met Dirk de Haan. Dirk is geboren op 26 maart 1921 aan de Oudebildtdijk onder Sint Annaparochie, als zoon van Hendrik de Haan (motorschipper) en Janke Halma.

Vanaf hun huwelijk tot 1973 hebben ze aan de Oudebildtdijk gewoond onder Sint Annaparochie (nr 276). Hier zijn hun kinderen geboren. In 1973 verhuizen ze naar de Van Swietenstraat 44 in Sint Jacobiparochie. Dirk overlijdt op 68-jarige leeftijd op 23 november 1989 te St. Jacobiparochie. Marijke overlijdt op 5 juli 2001 te Leeuwarden. Ze is dan 80 jaar. Uit hun huwelijk worden vijf kinderen geboren:

1. Janke de Haan, geboren op 12 juni 1947 aan de Oudebildtdijk onder Sint Annaparochie.
2. Hendrik de Haan, geboren op 7 april 1949 aan de Oudebildtdijk onder Sint Annaparochie.
3. Douwe de Haan, geboren op 25 oktober 1953 aan de Oudebildtdijk onder Sint Annaparochie.
4. Klaaske de Haan, geboren 20 augustus 1956 aan de Oudebildtdijk onder Sint Annaparochie.
5. Eelke de Haan, geboren 28 september 1959 aan de Oudebildtdijk onder Sint Annaparochie.

Generatie XV – 4

Trijntje Algra, geboren op 27 maart 1924 te Garijp als dochter van Douwe Algra en Janke Boonstra. Tryntsje trouwt als ze 24 jaar is op 22 juli 1948 met Siebe Vrieswijk. Siebe is geboren op 27 december 1919 te Minnertsga als zoon van Andries Vrieswijk (brandstofhandelaar) en Fokje Miedema.

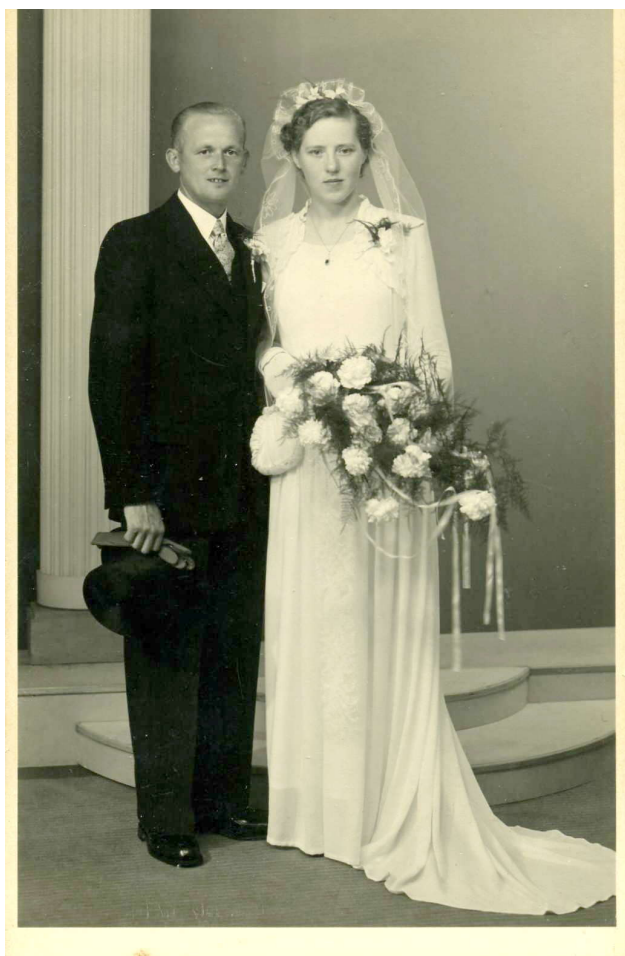
De eerste vijf jaar van hun huwelijk wonen ze in de Hegebuorren in Minnertsga ('t Straatsie). Daarna verhuizen ze naar de Skoalstrjitte (nr 21). In 1978 werden deze huizen afgebroken zodat het gezin verhuist naar de Collot d'Escurystrjitte. Siebe overlijdt op 8 juli 1985 te Leeuwarden. Hij is dan 65 jaar. Tryntsje overlijdt op 13 september 2009 ook te Leeuwarden. Ze is dan 85 jaar.

Ze krijgen de volgende kinderen:

1. Andries Vrieswijk, geboren op 7 april 1949 te Minnertsga.
2. Douwe Vrieswijk, geboren op 28 februari 1952 te Leeuwarden.
3. Janke Vrieswijk, geboren 11 oktober 1954 te Leeuwarden.
4. Eelke Vrieswijk, levenloos geboren op 8 mei 1956 te Leeuwarden.
5. Tjeerd Vrieswijk, geboren op 15 augustus 1957 te Leeuwarden.
6. Fokje Vrieswijk, geboren 14 juni 1961 te Leeuwarden.
7. Pietje Vrieswijk, levenloos geboren op 22 maart 1965 te Leeuwarden.

Generatie XV – 5

Sjoukje Algra, geboren 24 augustus 1927 te Garijp als dochter van Douwe Algra en Janke Boonstra. Sjoukje trouwt op 24-jarige leeftijd op 1 juli 1952 te Dokkum met de 27-jarige Jacob (Jaap) Harmens Nutma. Jaap is geboren op 9 maart 1925 te Oostrum als zoon van Harmen Nutma (boer) en Grietje Hoekstra.

Vanaf hun trouwen wonen ze 8 jaar midden in het dorp Oostrum. In 1960 verhuizen ze in Oostrum, nabij de steenfabriek. Weer 3 jaar later wordt dit huis afgebroken en wonen ze tijdelijk bij een weduwe. Voor de kerst kunnen ze hun nieuwe huis betrekken, waar ze nog 12 jaar wonen voordat ze naar de boerderij verhuizen. Hier wonen ze 15 jaar tot Jaap 65 is en hun zoon Klaas de boerderij overneemt. Jaap overlijdt op 14 oktober 2004 op 79-jarige leeftijd. Sjoukje woont in Dokkum (A.J. v.d. Poortstraat 19).

Uit dit huwelijk worden 8 kinderen geboren (8 zonen!):

1. Harmen Sjoek (Harm) Nutma, geboren 24 april 1953 te Oostrum.
2. Douwe Nutma, geboren 11 april 1955 te Oostrum.
3. Jelle Nutma, geboren 14 februari 1957 te Oostrum.
4. Eelke Nutma, geboren 3 september 1959 te Oostrum.
5. Sjoek Nutma, geboren 15 december 1962 te Oostrum.
6. Fokke Nutma, geboren op 8 mei 1964 te Dokkum.
7. Klaas Nutma, geboren op 2 september 1967 te Oostrum.
8. Jan Geert Nutma, geboren 28 december 1969 te Dokkum.

Boven en onder: Pietsje Broers Roorda. Samen met haar man Keimpe Johannes Boonstra kreeg ze 7 kinderen: Tryntsje, Broer (j.o.), Broer, Johannes, Wytske, Janke en Imke (Pim). Pietsje woonde in de Inialoane te Garijp. Ze overleed in januari 1937, 82 jaar.

Janke Boonstra, ong. 20 jaar

Douwe Algra, ong. 19 jaar

Gezin van Douwe en Janke op de trouwdag van Klaas en Pietsje, 17 mei 1939. Staand: Marijke, Sjoukje, Eelke en Tryntsje. Zittend Douwe, Pietsje en Janke.

Pieter Klaver en Sjoukje Algra uit Oldeboorn

Jelle Algra (links), werkzaam bij de bakker

*Harmen Algra en Baukje Bouma
uit Oudega (Sm.)*

Aukje Algra uit Garijp

Imkje (Pim) Boonstra, zus van Janke

Pim van der Heide-Boonstra met dochter Pietsje

Broer Boonstra, broer van Janke

*Sjoukje Boonstra-van Bruggen,
vrouw van Broer*

*Kinderen van Keimpe Boonstra en Pietsje Roorda: als ik het goed heb:
achter Broer, Pim, Johannes; voor Wietske, Tryntsje en Janke.*

Johannes Algra en Anja de Jong voor hun huis in Garijp met hun visite Harmen Algra en Baukje Bouma.

*Teake Kloosterman en Wytske Boonstra, zus van Janke.
Ze trouwen op dezelfde dag dan Douwe en Janke*

Pim (?), Janke, Wytske, Teake, Douwe. Achter hen Johannes Boonstra

Gezin van Douwe en Janke met aanhang op de trouwdag van Jaap en Sjoukje (1 juli 1952). Achter Klaas, Dirk, Marijke, Jaap, Sjoukje, Tryntsje, Siebe, Yne; voor Pietsje, Douwe, Janke en Eelke.

Douwe en Janke voor hun huis nabij Mooie Paal (Piersma). Ze woonden hier acht jaar vanaf 1931.

Douwe en Janke voor hun huis aan de Kadal in SJP in de zomer van 1973 met hun visite Harmen en Baukje.

*Voorkant van het huis van Douwe en Janke aan de Kadal in SJP
september 1966*

Klaas en Pietsje Haarsma. Achter hun zonen Douwe, Syds en Yde

Eelke en Yne Algra met hun kinderen (vlnr) Freek, Sjoke, Douwe en Janny (rond 1961)

Nog een keer, jaren later; voor: Freek, Yne, Janny; achter Sjoke, Douwe en Eelke

Gezin van Dirk en Marijke de Haan op de trouwdag in 1967 van Rein Ferwerda met hun dochter Janke. Douwe, Dirk, Janke, Hendrik, Marijke, daarvoor Klaske en Eelke

1962 – Janke, Siebe met Tjeerd, Andries, Tryntsje met Fokje, Douwe

De Nutma's in 1970 – achter: Jelle, Douwe, Eelke en Harm, midden: Fokke, Sjoek, Jaap met Klaas, voor: Sjoukje met Jan Geert

Krantenartikel 23 mei 1974

Diamanten bruiloft echtpaar Algra-Boonstra uit St. Annaparochie

Hemelvaartsdag is het 60 jaar geleden dat de thans 90-jarige Douwe Algra en de 83-jarige Janke Boonstra in 't huwelijksbootje stapten in hun geboortedorp Garijp. Het feest dat deze dag in de herinnering moet terugbrengen wordt vrijdag gevierd in het verenigingsgebouw van de Hervormde kerk te Minnertsga. Het echtpaar woont sinds vorig jaar september in een vleugel van het bejaardencentrum De Vlaswiek te St. Annaparochie en heeft tot dan altijd samen gewoond in een eigen huisje. Voor mevrouw Algra was dat wel wennen, want ze had in haar woning altijd veel te doen en nu wordt het grootste deel uit haar handen genomen. "Ik mis mijn werk wat", zegt deze vitale 83-jarige met een beetje spijt in haar stem. "Maar we hebben het hier best hoor". De heer des huizes heeft wat last met de ogen, maar is ondanks dat nog levendig genoeg om te verhalen over zijn levensloop. Hij heeft altijd bij de boer gewerkt. Het echtpaar was ook één der eersten die profijt hadden van de AOW. "Ja dat begon met f 40,- in de maand, maar toen kon ik er nog wat bij verdienen". Met de zoon en vier dochters, 25 kleinkinderen en 7 achterkleinkinderen zal vrijdag feest gevierd worden en Algra en zijn vrouw verheugen zich daar al op.

1969 - Douwe en Janke 55 jaar getrouwd - achter: Douwe Vrieswijk, Douwe de Haan, Douwe Algra, Douwe Nutma, voor: Douwe Algra en Douwe Haarsma.

1969 - achter: Janke de Haan, Janke Vrieswijk, voor: Janke (Jannie) Algra en Janke Boonstra.

Zoektocht

In de zomer van 2010 vatte Yde Haarsma het plan op om de woonhuizen van het gezin van Douwe Algra en Janke Boonstra te (be)zoeken. Dit mede ivm de Algrareünie op 23 oktober dat jaar. Er werd afgeproken om dit te doen op de middag van donderdag 5 augustus. Drie uur kwam hij voorrijden met omke Eelke uit Bolsward en zijn buurman Johannes, die veel van Garijp bleek te weten.

Eerst reden we naar Mooie Paal en bezochten de boerderij van Terpsma. Toen Douwe hier in de jaren dertig werkte woonde boer Piersma op deze pleats. Het huisje, waar ze van 1931 tot 1938 woonden, is enige jaren geleden gesloopt. Rond 2000 hebben we het huis nog eens bekeken met schoonmoeder, na een fietstocht vanuit Nij Altoena. Het werd al jaren gebruikt als garage en opslagruimte, vertelde vrouw Terpsma. Bijna niet voor te stellen naar de huidige maatstaven dat ze hier met 7 mensen woonden. In die tijd was dat niet abnormaal. De kinderen liepen dan door het veld naar de school in Sint Jacob. Hierna reden we naar de Kadal in Sint Jacob. Ze woonden hier tot ze in 1973 naar de Vlaswiek in Sint Anna gingen. Daarvoor woonden ze op het Westeinde in Sint Jacob, waar nu het bord staat van de Jacobshoeve. Douwe werkte in die tijd wel bij Kuiken. Beide huizen staan er niet meer. Hierna langs de Hoarnestreek naar Pietersbierum. Aan de Hoarnestreek woonden ze eerst op de zogenaamde Theebus, tegenover de boerderij van Feitsma (nu Andringa), waar Douwe werkte. Later woonden ze op de Stjelp (nu Zonderland) en was hij werkzaam bij Klaas van der Schaar (Grut Lammema). In Pietersbierum, waar ze in 1930 en 1931 woonden, reden we over het vroegere Swart Slot. Dit huisje (geel) staat er nog wel en wordt als vakantiehuis (al 40 jaar) gebruikt door een Duitser, vertelde een vrouw. Douwe werkte in die tijd bij boer Miedema. Over de Slachte reden we naar Kubaard. Douwe werkte toen bij boer Reitsma. Ook dit huis is afgebroken. Het stond achter een boerderij met een roodachtig huis (nu), ver buiten Kubaard. Een hele uithoek. Ze kwamen hier vanuit Garijp. Eelke vertelde dat hun poes vanuit Kubaard weer naar Garijp was gelopen (volgens mij).

Hierna naar Garijp. Het huis (geboortehuis van de kinderen) aan Lytse Buorren nummer 12 stond er ook niet meer. Dit is vervangen door een andere woning. Oerbeppe Pietsje woonde aan de Inialoane. Ook hier is niks van over. Wel van een rood huis (zie foto) van een broer van Douwe. Ook bezochten we nog de Gereformeerde kerk in Garijp.

Na al deze indrukken reden we weer naar Leeuwarden en naar Bolsward om omke Eelke thuis te brengen. Acht uur leverde Yde mij af en reden zij weer naar Sneek. Al met al een hele rit en zit met weinige foto's door de vele afbraken.

Kort verslag van de Reünie

Zaterdag 23 oktober 2010 hadden we reünie van de Algra's. Syds Haarsma hield een welkomswoord. Tante Sjoukje en omke Eelke kwamen naar voren en verhaalden over het gezin van Douwe en Janke. Later volgden nog met hun herinneringen Yde Haarsma, Douwe Nutma (over hun fietstocht van Dokkum naar Sint Jacob) en Janke de Haan. Fokke Nutma speelde trompet toen de anderen it Frysk Folksliet zongen, gevolgd door 'Lang zullen de Algra's leven'. Ik liet in 3 kwartier 100 foto's zien via de beamer met commentaar, waar ook weer het nodige commentaar op kwam. Het was nogal een drukte maar wel geslaagd. Daarna volgde Douwe Nutma weer met een christelijk lied via de laptop en beamer, mede ter nagedachtenis van hun broer Klaas. Yde en Hillie hadden een kwis met vragen over pake en beppe. Deze werd gewonnen door Fokje en Tineke Algra (17 goed van de 20). Het was nogal een drukte maar wel geslaagd. Hierna gingen we met een flinke ploeg de kerk in en beklommen ze de toren. Dit had Fokje geregeld met Jan Jensma, die ons al ophaalde vanuit de Boppeslach. Jelle Nutma bespeelde het orgel. Een muzikale familie, die Nutma's, maar dat was al bekend. Later weer naar de Boppeslach. Fokje had enige sjoelbakken geregeld. Germ Bleeker met 3 serveersters verzorgden de bediening van het eten en drinken. Vijf uur weer op huis aan.